

Ataşehir Belediyesi

6. Uluslararası

NÂZİM HİKMET

Şiir Günleri

" Çok sıkır yaşıyoruz
Suyun şarkı vuruyor bize
Çınara, bana, kediyeye, güneşe,
Bir de ömrümüze "

Nâzım

ATAŞEHİR
BELEDİYESİ

ATA
SEHİR
KÜLTÜR

MASALLARIN MASALI

Su başında durmuşuz,
çınarla ben.
Suda suretimiz çıkıyor,
çınarla benim.
Suyun şavkı vuruyor bize,
çınarla bana.

Su başında durmuşuz,
çınarla ben, bir de kedi.
Suda suretimiz çıkıyor,
çınarla benim, bir de kedinin.
Suyun şavkı vuruyor bize,
çınarla bana, bir de kediye.

Su başında durmuşuz,
çınar, ben, kedi, bir de güneş.
Suda suretimiz çıkıyor,
çınarın, benim, kedinin, bir de güneşin.
Suyun şavkı vuruyor bize,
çınara, bana, kediye, bir de güneşe.

Su başında durmuşuz,
çınar, ben, kedi, güneş, bir de ömrümüz.
Suda suretimiz çıkıyor,
çınarın, benim, kedinin, güneşin, bir de
ömrümüzün.
Suyun şavkı vuruyor bize,
çınara, bana, kediye, güneşe, bir de
ömrümüze .

Su başında durmuşuz.
Önce kedi gidecek,
kaybolacak suda sureti.
Sonra ben gideceğim,
kaybolacak suda suretim.
Sonra çınar gidecek,
kaybolacak suda sureti.
Sonra su gidecek
güneş kalacak;
sonra o da gidecek...

Su başında durmuşuz.
Su serin,
Çınar ulu,
Ben şiir yazıyorum.
Kedi uyukluyor
Güneş sıcak.
Çok şükür yaşıyoruz.
Suyun şavkı vuruyor bize
Çınara bana, kediye, güneşe, bir de
ömrümüze...

Nâzım Hikmet

THE TALE OF TALES

We stand on the shoreline,
the plane tree and I.
Our likenesses reflect off the water,
the plane tree' s and my own.
The glare from the water strikes us,
the plane tree and me.

We stand on the shoreline,
the plane tree, I, and a cat too.
Our likenesses reflect off the water,
the plane tree' s, my own, and also the cat' s.
The glare from the water strikes us,
the plane tree, me, and the cat.

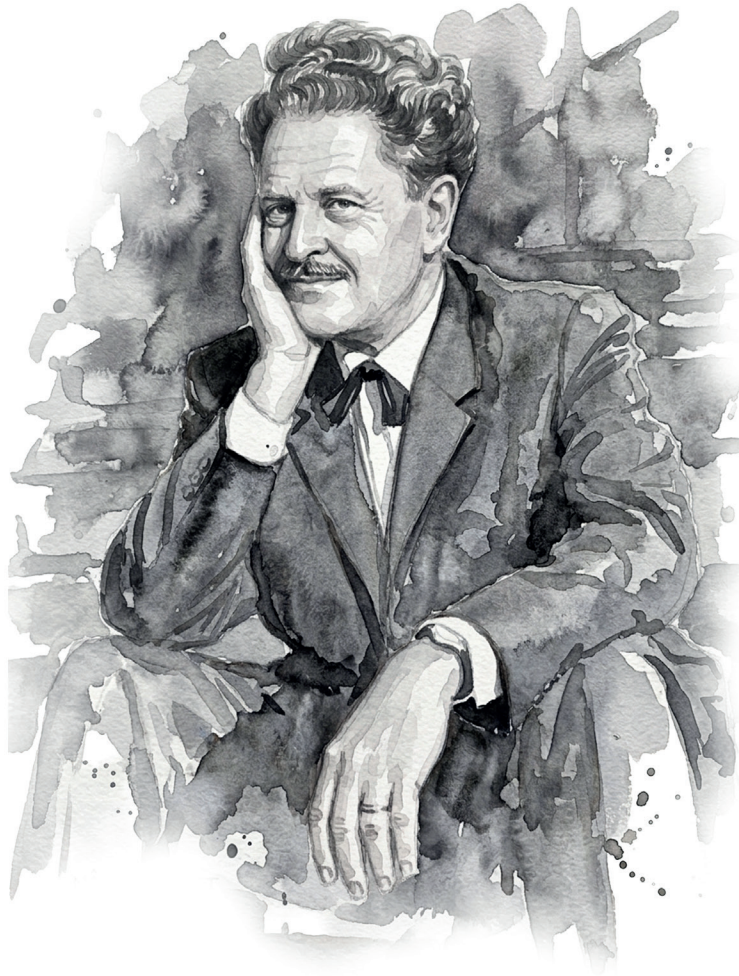
We stand on the shoreline,
the plane tree, I, the cat, and also the sun.
Our likenesses reflect off the water,
the plane tree' s, my own, the cat' s, and also the sun' s.
The glare from the water strikes us,
the plane tree, me, the cat, and also the sun.

We stand on the shoreline,
the plane tree, I, the cat, the sun, and also our life.
Our likenesses reflect off the water,
the plane tree' s, my own, the cat' s, the sun' s, and
also our life' s.
The glare from the water strikes us,
the plane tree, me, the cat, the sun, and also our life.

We stand on the shoreline.
First the cat will leave,
its likeness will disappear from the water.
Then I will leave,
my likeness will disappear from the water.
Then the plane tree will leave,
its likeness will disappear from the water.
Then the water will leave,
the sun will remain,
then it too will leave.

We stand on the shoreline
the plane tree, I, the cat, the sun, and also our life.
the water is cool,
the plane tree is lofty,
I'm writing a poem,
the cat is napping,
the sun is warm,
happily, we're alive.
The glare from the water strikes us,
the plane tree, me, the cat, the sun, and also our life.

Translation: Tozan Alkan & Mel Kenne

" Çok sıkır yaşıyoruz
Zeytin sarkı vuruyor bize
Anara, bana, kediyeye, güneşe,
Bir de ömrümüze "

Nayır

Değerli Ataşehirliiler,

Bir ülkenin mutluluğu, bireylerin mutluluğunun toplamıdır. Toplumun daha iyi koşullarda, daha rahat ortamlarda, huzur ve barış içinde, dostluk duygusuyla yaşamasıdır.

Türkçenin ulu ozanı Yunus Emre'nin "Ben gelmedim dava için/Benim işim sevi için" dizeleriyle, 800 yıl öncesinden günümüze yolladığı evrensel mesaja kulak ve gönül veren bir dünyada yaşamaksa, mutlulukların en büyüğüdür. Şiir böyle bir dünyada yaşamanın düş olmadığını, o düşün bir gün mutlaka gerçekleşeceğini söylemek, yazmak, duyurmak için vardır. İnsanla beraber yeryüzüne gelmiştir, onun en yakını, yol arkadaşı olmuştur. Dileğimiz, o şiirli günlerin bir an önce gelmesi ve insanın, yeryüzünü oluşturan diğer canlılarla, hayvanlar ve doğayla uyum içinde yaşamasıdır.

Ataşehir Belediyesi olarak yaşanılabilir bir çevreyi sürdürülebilir kılma çabamızın her şeyden önce geldiğini belirtmek istiyorum. Varlığımızın, sağlığımızın buna bağlı olduğunu hiç unutmuyor ve şiir gibi yaşamanın bunu gerektirdiğine inanıyoruz. Kültür ve sanattan anladığımız yalnızca edebiyat, şiir, sinema, tiyatro, müzik, resim, heykel, dans değil, bunları, 'çevre kültürü'nü özümsemiş bir 'yaşama sanatı'yla buluşturabilmektir.

Bu amaçla yaptığımız pek çok etkinliğin, toplantı, tiyatro ve film gösterimi, dinleti, söyleşi, serginin, çocuklar ve gençler için düzenlediğimiz eğitici, öğretici, eğlendirici, kadınlara özel bilgilendirici, çağdaş içerikleriyle dopdolu programlar olmasına özen gösteriyoruz. Sanatı, sanatçıyı, yazarı desteklerken, her yaşa yönelik atölyelerimizle de Ataşehir halkıyla buluşmayı sürdürüyoruz.

Altıncısını gerçekleştirdiğimiz Ataşehir Belediyesi Uluslararası Nâzım Hikmet Şiir Günlerini bu yıl büyük ozanımızı yitirdiğimiz Haziran'da, 12-13 Haziran tarihlerinde anısına yakışır bir programla gerçekleştiriyoruz.

Bu kutlamaya konuk ülke şiiri olarak Balkan ülkeleri, Bosna-Hersek, Sırbistan, Kuzey Makedonya ve Bulgaristan'dan gelen değerli şairlerin şiirleri eşlik ediyor. Balkan Havası elbette müziğin coşkusuyla yüreklerimizi ısıtırken, değerli şair, yazar ve müzisyen Tuna Kiremitçi ile Ataşehir Belediyesi Gençlik Orkestrası büyük bir şölen yaşıyor.

Onur konuğumuz ise şiirimizin önde gelen şairlerinden Çiğdem Sezer. Yetişkinler için yazdığı şiirlerin yanı sıra, çocuk edebiyatımızın da en sevilen adlarından olan Sezer, insanı ve toplumu sorgulayan lirik şiirini, özgür bir dünya doğrultusunda yükselterek bugüne getirdi.

Eşittik yolunda, hak hukuk adalet arayışının en cesur sesi olan evrensel ozanımız Nâzım Hikmet'i saygı, sevgi ve özlemle anıyoruz, arıyoruz.

MURAT GÜNEŞ

Ataşehir Belediyesi Başkanvekili

Dear Residents of Ataşehir,

The happiness of a nation is born from the happiness of its people — from lives lived in dignity, in peace, in friendship, and in harmony with one another.

To dwell in a world that still hears, across eight centuries, the universal voice of the great Turkish poet Yunus Emre —“I came not for conflict, but for love” —is among humanity’s greatest blessings.

Poetry exists to remind us that such a world is not beyond reach. It gives voice to hope; it keeps alive the dream that one day humanity shall live in peace — with one another, with animals, and with nature itself. Since the dawn of humankind, poetry has walked beside us as our closest companion, our truest witness.

As Ataşehir Municipality, we believe that sustaining a livable world is our foremost responsibility, for our health, our future, and our very existence depend upon it. To live poetically, we believe, also means to live with this awareness. For us, culture and art encompass not only literature, poetry, cinema, theatre, music, painting, sculpture, and dance, but also the art of living shaped by environmental consciousness and shared humanity.

With this spirit, we strive to ensure that every event we organize — from talks, exhibitions, film screenings, and theatrical performances to educational and creative programs for children, youth, and women — becomes a meaningful meeting place for art, thought, and community. Alongside our support for artists and writers, we continue to come together with the people of Ataşehir through workshops designed for every generation.

This year, we are honored to present the sixth International Nâzım Hikmet Poetry Days on June 12–13, commemorating our great poet in the month of his passing with a program worthy of his enduring legacy.

Poets from the Balkans — Bosnia and Herzegovina, Serbia, North Macedonia, and Bulgaria — join us as the guest voices of this year’s gathering, bringing with them the rich spirit of Balkan poetry and music. Accompanied by the vibrant melodies of the Balkans, the distinguished poet, writer, and musician Tuna Kiremitçi, together with the Ataşehir Municipality Youth Orchestra, will offer audiences an unforgettable celebration.

Our guest of honor this year is Çiğdem Sezer, one of the foremost voices of contemporary Turkish poetry. Beloved alike for her poetry for adults and her contributions to children’s literature, Sezer has carried her lyrical, questioning voice — devoted to humanity and society — toward the dream of a freer world.

Today, with love, longing, and profound respect, we remember Nâzım Hikmet — the universal poet who became one of the bravest voices in the struggle for justice, equality, and human dignity. His voice continues to guide us still.

MURAT GÜNEŞ

Acting Mayor of Ataşehir Municipality

Sevgili Dostlar,

“Balkanlardan gelen ...” sözleriyle başlayan klişe cümleyi bir kez de biz kullanalım istedik. Kullanınca da şöyle bir cümle çıktı ortaya: “Balkanlardan gelen şiir rüzgarlarının, ülkemizde İstanbul’un Ataşehir ilçesinde kuvvetli olacağı ve akşam saatlerinde şiir yağışına dönüşüp, halkımızı ve şiirseverleri mutlu edeceği tahmin edilmektedir.”

Tahminleri doğrulamak için başvurduğumuz Ataşehir Belediyesi Kültür Sanat Müdürlüğü şu açıklamayı yaparak yüreklerimize su serpti: “Bilindiği gibi Ataşehir Belediyesi’nce düzenlenen Uluslararası Nâzım Hikmet Şiir Günleri’nin 6.sı 12-13 Hairan 2026 tarihlerinde gerçekleştirilecektir. Her yıl bir ülkenin konuk olduğu buluşma, bu yıl Balkan şairlerini ağırlayacaktır. Bosna Hersek, Bulgaristan, Sırbistan ve Kuzey Makedonya’dan 4 şairle birlikte, ülkemizden de 11 şairin katılacağı etkinliğimizin, Balkan Havalarıyla gönüllerimizi ve içimizi isticacağı beklenmektedir.”

Ataşehir Belediyesi’ne bu güzel haber için teşekkür etmeyi unutmadık, ama onların daha söyleyeceği şeyler varmış bize meğer! Dediler ki: Nâzım Hikmet Şiir Günleri’nin onur konuğu değerli şair Çiğdem Sezer’dir. Değerli romancımız Murat Gülsoy edebiyat, şiir, Nâzım Hikmet bağlamında bir konuşma yapacaktır. Açılış dinletimizde sevgili şair, yazar, müzisyen Tuna Kiremitçi ile Belediyemizin Kent Orkestrası çalıp söyleyecekler, coşkulu,renkli bir hava yaşatacaklardır!

Dahası şiir okumaları, panellerle dolu dolu şiirli günler yaşanacak, gözlerimiz, kulaklarımız ve ruhlarımız da bu güzelliklerden payını alacaktır.

Şiirin, edebiyatın, müziğin, Türkçenin onuru, evrensel ozanımız Nâzım Hikmet’in anısına düzenlenen bu görkemli buluşmaya hoşgeldiniz.

Şiirle, sevgiyle,

Haydar Ergülen
Şiir Günleri Direktörü

Dear Friends,

There is a familiar phrase we have heard so many times before — “Coming from the Balkans...”

And this year, we wished to borrow it ourselves.

The moment we did, the sentence seemed to complete itself:

The winds of poetry arriving from the Balkans are expected to blow strongly across Ataşehir, Istanbul, and by evening, to turn into a gentle rain of poems, bringing happiness to our people and to all lovers of poetry.

Seeking confirmation of this lovely forecast, we turned to Ataşehir Municipality Cultural and Social Affairs Department, who answered with words that gladdened our hearts:

“As is known, the 6th International Nâzım Hikmet Poetry Days, organized by Ataşehir Municipality, will be held on June 12–13, 2026. Each year, the gathering welcomes poets from a different country; this year, it will host poets from the Balkans. Alongside four poets from Bosnia and Herzegovina, Bulgaria, Serbia, and North Macedonia, eleven poets from our country will also take part in the event. It is expected that the spirit of the Balkans will warm our hearts and fill our days together with poetry.”

Nor was that all they had to tell us.The guest of honor of this year’s Nâzım Hikmet Poetry Days will be the distinguished poet Çiğdem Sezer. Our esteemed novelist Murat Gülsoy will speak on literature, poetry, and Nâzım Hikmet. At the opening recital, beloved poet, writer, and musician Tuna Kiremitçi, together with the Ataşehir Municipality City Orchestra, will perform together, creating a vibrant, colorful, and spirited atmosphere!

And beyond all this, we shall share days filled with poetry readings and panels; our eyes, our ears, and our spirits, too, will each take their share of these beauties.

Welcome to this magnificent gathering, held in memory of Nâzım Hikmet — the universal poet, the pride of poetry, literature, music, and the Turkish language.

With poetry,

With love.

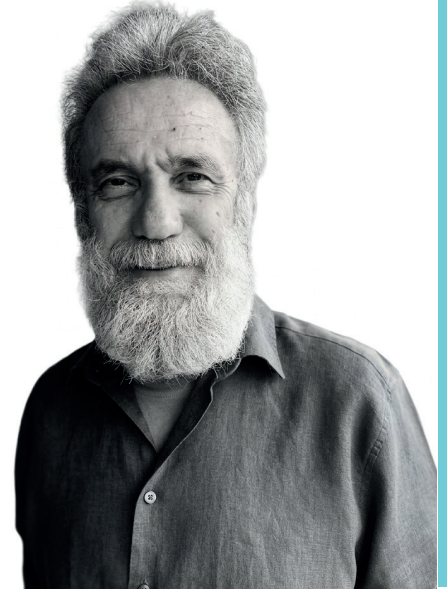
HAYDAR ERGÜLEN

Director of Poetry Days

HAYDAR ERGÜLEN

14 Ekim 1956 Eskişehir doğumlu. Çocukluğu bu kentte geçti, lise ve üniversiteyi Ankara'da okudu. ODTÜ Sosyolojiyi bitirdi. 25 yıl reklam yazarı olarak çalışıp emekli oldu. Radikal, Birgün, Cumhuriyet gazetelerinde köşe yazarlığı yaptı. Özel atölyelerde yazı dersleri vermeyi sürdürüyor. İlk şiir kitabı Karşılığını Bulamamış Sorular 1981'de yayımlandı. Üç Çiçek, Şiir Atı ve Yazılıkaya dergilerini hazırlayanlar arasında yer aldı. Fotoğraf, psikiyatri, edebiyat ve şiir dergilerinde yazdı, yazıyor. Necatigil, Akdeniz Altın Portakal, Cemal Süreya, Metin Altıok şiir ödüllерinin de aralarında olduğu 7 şiir ödülünün sahibi. Yurtiçi ve yurtdışında pek çok şiir festivali ve etkinliğine katıldı, şiirleri uluslararası dergiler ve antolojilerde yer aldı. Yedi dilde kitapları yayımlandı. Şiir ve düzyazı, yetmiş yakın kitabı var.

Born in Eskişehir in 1956, he spent his childhood there before moving to Ankara for high school and university. He graduated in Sociology from Middle East Technical University (METU) and worked as an advertising copywriter for 25 years. Alongside his literary work, he has written newspaper columns and continues to lead creative writing workshops. His first poetry collection, Questions That Found No Answer (Karşılığını Bulamamış Sorular), was published in 1981. A poet, essayist, and editor, he has contributed to and continues to write for numerous literary, photography, and psychology magazines, and was among the founders of several influential poetry journals. He has received seven major poetry awards, including the Necatigil, Golden Orange, Cemal Süreya, and Metin Altıok Poetry Awards. His work has been featured in international journals and anthologies, and his books have been translated into seven languages. To date, he has published nearly seventy books of poetry and prose.

ÇİĞDEM SEZER

ÇİĞDEM SEZER (1960, Trabzon) ilk ve orta eğitimini Trabzon'da, üniversiteyi Ankara'da tamamladı. Uzun yıllar Sakarya'da bir lisede eğitimci olarak görev yaptı. Çeşitli dergilerde şiirleri ve şiir üzerine yazıları yayımlandı. 1993 yılında Dünya Kitap Dergisi Şiir Ödülünü ve Ali Rıza Ertan Şiir Ödülünü alan şair, 1998 Orhon Murat Arıburnu Şiir Ödülü, 2006 Ceyhun Atuf Kansu Şiir Ödülü ve 2017 Fazıl Hüsnü Dağlarca Şiir Ödülünün de sahibi oldu. Alfabeden Kaçan Harfler adlı çocuk şiirleri kitabı ile 2014 Türkan Saylan Sanat Ödülüne, 2017 yılında Juju/ Beni Unutma adlı romanı ile ODTÜ Kocaeli Okulları Yılın Çocuk Romanı Ödülüne değer bulundu. Sezer, Kamyon Kafe adlı çocuk romanı ile Uluslararası Çocuk Kitapları Kurulunun 2024 Onur Listesinde yer aldı. Toplu şiirleri Aramızdan Hayat Geçti adıyla 2023 yılında Everest Yayınlarından çıktı. Çiğdem Sezer, Şiir Derneği 2024 Onur Ödülü sahibi.

ÇİĞDEM SEZER (1960, Trabzon) completed her primary and secondary education in Trabzon, she graduated from university in Ankara. For many years, she worked as an educator at a high school in Sakarya. Her poems and essays on poetry have appeared in numerous literary journals. In 1993, she received both the World Book Magazine Poetry Prize and the Ali Rıza Ertan Poetry Prize. She later received the Orhon Murat Arıburnu Poetry Prize in 1998, the Ceyhun Atuf Kansu Poetry Prize in 2006, and the Fazıl Hüsnü Dağlarca Poetry Prize in 2017. Her children's poetry collection *Alfabeden Kaçan Harfler* (Letters Escaping from the Alphabet) was awarded the Türkan Saylan Arts Prize in 2014, while her novel *Juju/ Beni Unutma* (Juju / Don't Forget Me) received the Middle East Technical University (METU) Kocaeli Schools Children's Novel of the Year Award in 2017. With her children's novel *Kamyon Kafe* (Truck Café), Sezer was included in the 2024 Honour List of the International Children's Book Board. Her collected poems were published by Everest Yayınları in 2023 under the title *Aramızdan Hayat Geçti* (Life Passed Between Us). Çiğdem Sezer is also the recipient of the 2024 Honor Award of the Poetry Association.

ANNEM UÇURUM DOĞURACAK

böyle yalnız böyle iyi
bir öyküyü yeni baştan okur gibi
yeniden başlar gibi denize
ama hiç bilmediğim bir denize
yeniden başlar yeniden okur gibi
derindeki sözcükleri

bana bir kazma bana bir
bıçak. suyu ikiye bölüp boğacak
bildiğim tüm öyküleri

böyle dilsiz böyle iyi
ölssem öldüğüm bilinir, kaldım
kapılar üstüme kilitli
gövde mi tin mi öykünün kirlili mendili

bana bir kazma bana bir bıçak
bendeki uçurumu rüzgâra bırakacak

uçurum dedim de bir avuç kum
hiçbir rüzgâra bırakamadığım

iyiyimiyim iyi
bir öykü gibi başı sonu belli
hayatın kırık sandalyesine
yerleştirip sözcükleri
kurguluyorum evreni

böyle yalnız böyle suskun böyle iyi
gömdüm mü bir de sözcükleri...

bana bir kazma bana bir bıçak
konuşsam annem uçurum doğuracak

MY MOM IS GOING TO GIVE BIRTH TO A CLIFF

alone like this, it is better this way
like reading a story all over again
like starting to deal with the sea
a sea you have never been
like starting and reading all over again
deep-seated words

give me one ax, one
knife to cut the water into halves and suffocate
all the stories I know about

mute like this, it is better this way
if I die, it would be known like this, I am here
the doors are locked behind me
which one is the dirty handkerchief, the body or the soul?

give me an ax, one
knife to let the cliff inside me be with the wind

I said the cliff, and a handful of sand
of which I cannot let any wind to take

am I fine, am I fine, fine
its start and end are known
I am fictionalizing the universe
by placing the words
onto the broken chair of life

alone like this, silent like this, it is better
if only I could bury the words...

give me an ax, one knife,
my mom is going to give birth to a cliff if I ever speak out

SÜMBÜLTEBER

bunu yoksul günler için...

çektim perdeleri, karanlığı törpüledim
siyah beyaz bir film, bir kadın
adı sümbülteber
koynunda kaçak tütün kokusu
yatağında geceden kalma izler
gökyüzü yastığının altında
bedeninde yıldızlar ve daha neler

geldim bir bahaneden çıktım bir ihtimale
dünyanın taç giyme günüydü, şaştım
ve ziller zurnalar ve defne
kral kim, soytarı nerde?

dünya kaygan bir yerdi
sümbülteber bahane

çektim kapıları, duvarları yokladım
kan izi kin izi diş izi
bir ip boğazımda uzadıkça uzadı

burası dünya, tekin bir yer değildir
çekip gitmekle gitmemek arası
kalmanın bin bir yaması söküğü ve oyuğu
ve kanlı bir bulutu
giyip çıkarmaması
burası dünya, acının ucuna bucağına
varmanın yol haritası

mihneti yok sağ gözüne, bir kadın, adı
sümbülteber
sol gözünde menevişler ve daha neler
(bu sana bakmaklığım
bin bir geceden kalma
bunu yoksul günler için...
unutma!)

ah kalbim, beter ol, beter ol, beter...

SÜMBÜLTEBER (TUBAROSE)

this is for the days of the deprived...

i drew the curtains, and i filed darkness
a black & white movie, a woman
her name is sümbülteber
the smell of smuggled tobacco coming off from her breast
the marks in her bed out of last night
under the pillow of the sky
the stars and what's more on her body

i arrived and by any chance i showed up because of an excuse
it was the coronation day for the world to my surprise
and bells, pipes as well as laurel leaves
who is the king, where is the court jester?

the world used to be a slippery place
sümbülteber is nothing but an excuse

i shut the doors and examined the walls
looking for any trace of blood or bite
a thread inside my throat elongated

here it is the world and it is a sinister place
in between going away or staying
great many patches, dropped stiches and dents
and its inability to dress
a bloody cloud
here it is the world, the map of arriving
its opposite ends of the pain

there is no trouble for her right eye, a woman, her name is sümbülteber
on her left eye there are the tones of grayish blue color and the more
(my looking at you
is a leftover from one thousand and one nights
do not forget about it
this is for the days of the deprived!)
ah my heart, goes from bad to worse, to worse, to worse...

Translation: Erkut Tokman

ELLERİN DEĞİNCE DENİZLERİME

kalkıp bir ağacı suluyoruz ellerinle
yağmura bakıyoruz-hep yağıyor-
pirinçhan'da bir gramofon

-beni kör kuyularda...

ellerin öylece duruyor masada
kuyum ustası ellerin
bir şunu unutmuyorum
gülerdin, şenlenirdi bahçelerim

ben alıp ellerini uzaklara gideyim
ardım sıra kambur çüce
çevirsin çemberini
alıp gideyim ellerini... ellerinin
tenimdeki gül dövmesini

kaç kış uyudum, unuttum
karlar nasıl erirdi soğuk göllerde
paslı dilim ağulu dilim kekeme
çamaşır günleri kapı önleri sevimleme
saatleri evlerin, bir peygamber çiçeği
ağzında yarım bir cüzle
beni ezberle diyor, beni ezberle
bir bunu unutmuyorum, bir de
parmak izlerini, ateşler içinde

kaç vurgun kaç hastalık
ölmedimse, telkari gümüş
ellerin, işlediği için
bir gül
bir daha
köklerine

bir şunu unutmuyorum
aşk en güzel yenilgi
ellerin değince denizlerime

YAŞA(MA)MAK

sıradan şeyler olup bitiyor, dünyanın
her yerinde. ağacın biri esmiyor
toprak geriniyor. gün
süzülüyor evlerimize

kapı kacak börtü böcek naftalin
elbise dolap bana mısın demedin

ağacın esnemesi olağanüstüdür
şehvetle açılmış ağızından, gökyüzü
görünür
gerindikçe toprak, günün omuzlarından
yıldız tozu dökülür
eşiğin kapıyla sevişmesi olağanüstüdür
anahtarın dönmesi kilidin inlemesi
pencere pencere olduğunu bilir, ordan
bakınca görünür dünyanın gözleri
ya şu gemi...yelkeni ak, ne ülke ne bayrak

(deniz yok ki gemi nasıl yol alacak?)
(gemi için bir deniz...düş kurulacak!)

“ben bu derde hande derman...”
dedim, aşk
dedi; yalan
dedim, giden kim, neydi kalan
uyandı gibi bir sabah, kuşlar
havalanıyor dünyanın çatısından

bir yaşamaktır dövüp durdu kıyıları
ayağını değdirmedin
onca savaş onca ölüm onca kin
bana mısın demedin!

KONUK ŞİİR: BALKAN ÜLKELERİ
GUEST POETRY: THE BALKAN COUNTRIES

EMİNA CELİLOVIÇ-KEVRİÇ / BOSNA – HERSEK

EMİNA CELİLOVIÇ-KEVRİÇ (Travnik, 1989), Bosna- Hersek Vitez 'de yaşamaktadır. Zenitsa Üniversitesinde Bosna-Hersek dili ve edebiyatı dalında yüksek lisans yaptı.

Toplama kamplarında üretilen edebiyat üzerine bilimsel çalışmaları olan Kevriç'in zihinsel cebir ve soyut kavramlar üzerine çalışmaları da bulunuyor. Ülkesinde pek çok ödüle layık görülen şairin şiirleri birkaç dile çevrildi, çeşitli antolojilerde yer aldı.

Kitapları: Bu sefer tarihsiz, 2016 – şiir / Oğlum ve ben, 2021- şiir/ Silinmiş hayatlar, 2021- öykü/ Adi Adlı Çocuk ve Bilgisayarın Öyküsü (Stockholm), 2023-2024- proje.

Emına Celilović-Kevrić (Travnik, 1989) lives in Vitez, Bosnia and Herzegovina. She completed her master's degree in Bosnian Language and Literature at the University of Zenica. Kevrić has conducted scholarly research on literature produced in concentration camps, as well as studies focusing on mental algebra and abstract concepts. Honored with numerous literary awards in her country, the poet's work has been translated into several languages and included in various anthologies.

Books: This Time, Without History (Ovaj put bez istorije), 2016- poetry/ My Son and I (Moj sin i ja), 2021- poetry/ Erased Lives (Izbrisani životi), 2021- short stories/ Tale About the Boy Adi and the Computer- Stockholm (Sweden) Project, 2023-2024

PRIZOR BLISKOSTI

U svom crnom kaputu s dubokim džepovima ponijet ću stotine bijelih dugmića.
Čovjek kojem se saviježde uklještilo među očnim kopcima
Plakat će nad propalom maternicom tame na uglu naše ulice
Prići ću mu sa željom da napišem pjesmu o bliskosti
Tik ispod sjene koja ljuljuška noge na Mjesecu i porađa bol
Spojimo sve krajeve svijeta i dobit ćemo poraz
Kaže dok mi prstima dodiruje oči, nos, usne, jezik
Ostat ćeš sama i bez krika

Alef je umjetnik koji više nema šta reći, reći će prije nego mi zaspi u krilu
Oči se nikako ne mogu zatvoriti.
Bezbolni, daleki dugmići su se zaljepili na umornu galaksiju
Izmišljena naša djeca veselo s prozora posmatraju neobični prizor bliskosti.

YAKINLIĞIN GÖRÜNTÜSÜ

Siyah paltomun derin ceplerinde binlerce beyaz düğme taşıyacağım
Göz kapakları arasında bir yıldız takımını sıkıştıran adam
Bizim sokağın köşesinde tükenmiş rahim üzerine ağlayacak
Yakınlık üzerine şiir yazmak isteyerek ona yaklaşacağım
Tam da ayaklarını Ay altında sallayan ve acı doğuran gölgenin altında
Alemin bütün uçlarını bir araya getirip mağlup olacağız...
Bunları bana anlatırken parmaklarının ucuyla
Gözlerime, burnuma, dudaklarıma, dilime dokunuyor o adam
Ve... Yalnız ve çılgınsız kalacaksınız... diyor

Alev söylenecek hiçbir şeyi kalmamış bir sanatçıdır,
Devam ediyor adam ve bunları söylerken kucağımda uyuyakaldı
Gözler bir türlü kapanmıyor
Tasasız, uzaktaki düğmeler yorgun takımıldızına yapışmış
Hayal ettiğimiz bizim çocuklarımız neşe içinde
Camdan seyrediyorlar bizim yakınlık görüntümüzü...

SAN

Sanjala sam da sam rođena prije ljubavi
Da mojom sobicom lebde bijele kugle sitnih
očiju
Nisu mi dale da postanem veća od njih
Sanjala sam da postajem ptica i da me nije
Briga što ne mogu uhvatiti vodu
Niti što nikada neću postati drvo
Sanjam da ubijam svoje nesretne kćerke
Raspoređene po uglovima svijetle sobe
ispunjene tamnim krvotocima
Ispred vrata sobe stajala je majka
Govoreći kako sam zla
Kako trebam biti zahvalna, sretna što imam
dom pun ljubavi
Umjesto šta je to ljubav, upitala sam je zašto
nikada ne uđe

RÜYA

Aşkdan önce doğduğumu rüyamda gördüm
Sanki odamda kısık gözlü beyaz toplar havada asık kalmışlardı
Onlardan büyük olmama izin vermediler
Kuş olduğumu rüyamda gördüm ve suyu
Yakalamadığım için hiçbir tasam yoktur
Veya hiçbir zaman ağaç olamayacağım için
Mutsuz öz kızlarımı ortadan kaldırmak isterim
Aydınlanan odanın köşelerinde yerleştirilen
Onlar karanlık kan akımlarıyla doldurulmuşlar
Odamın kapısı önünde bir anne vardı
Benim kötü olduğumu söylüyordu
Ve minnettar olmamı vurguluyordu, çünkü
Evim sevgi doluymuş ve saire...
Halbuki onu sordum sevgiden bahsetmek yerine
Niye rüyama girmiyorsun diye ...

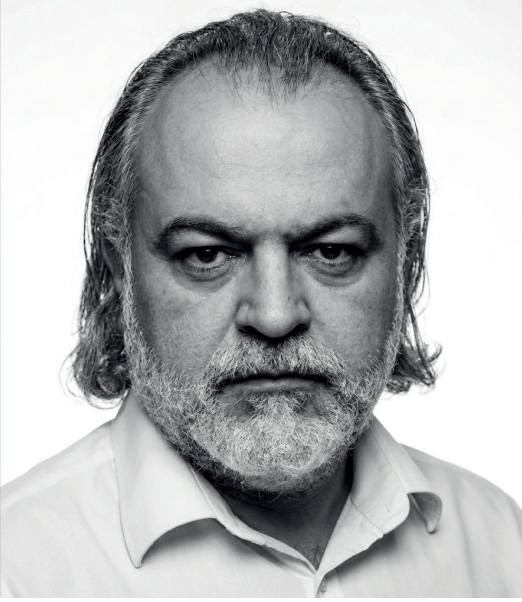
O PROBLEMU KOŽE

To je najveći organ
Reklo je nebo posvećeno stvaranju manjih oblika
Žene na obalama Eufrata i Tigrisa
Razvlače moju misao
Kuda si pošla djevojčice sa tako mekanom kožom
Kaže baba pripovjedačica, britka narativna doskočica
Koja se zalijepila za moj weltschmerz
dok pjevamo pjesmice po procvjetalim ratnim kućicama
U jednoglasju razvlače moju misao
Bio je to policajac koji najbolje bije
Bio ju je, ubio ju je
Nikada nije uspjela ići u korak sa svojim godinama
Vremenom, državom
Mužem, ljudima
Skupila je usne
Skupila je kožu
Njeno prohladno tijelo
Poput tuđe zastave
Razvlačile su žene na obalama Eufrata i Tigrisa

DERİ SORUNU

O en büyük organdır
Diyordu daha küçük formları yaratan gök
Ve o sırada kadınlar Fırat ve Dicle
Üzerine benim düşüncemi gerdiriyorlardı
Hey, yumuşak tenli
Kızcağız nereye böyle?
Diyordu öykü söyleyen babaanne
Ve o an anlatıdan fırlayan bir deyim
Benim dünya acılarıma yapıştı...
Biz ise savaştan kalan evlerin üstünde
Yetişen bitkiler üzerine atlıyorken
Benim düşüncemi halen teksesliliğe gerdiriyorlardı...
Ve bir polis, en katı ve en sert vuran polis
Onu dövüyordu, dövmeikle kalmayıp
Öldürdü de kadını...
O ise hiçbir zaman yaşına göre davranmadı
Zaman, devlet
Eş, insanlar ile bağdaşamadı
Dudaklarını topladı
Derisini topladı
Kadınlar
O'nun soğuk vücudunu
Sanki başka birinin bayrağı gibi
Nehir kıyılarında çekiştiriyorlardı halen...

Çeviri: Erol Tufan

MİODRAG YAKŞIĆ – MİĆA/ SIRBİSTAN

MİODRAG YAKŞIĆ – MİĆA (1969) şair, yazar, sanatçı, yayıncı ve yapımcı. Yirmiden fazla kitap yayımladı, çocuk edebiyatında da eserler verdi. Kendi ülkesinde ve yurtdışında birçok ödül kazandı. ARTE sanat grubunun kurucusu, Krçedin, Temišvar, Ritanj ve İstra'da birçok uluslararası sanat kolonisinin yöneticisi, PRO POET Uluslararası İnci Edebiyat Festivalinin kurucusu ve müdürüdür. Belgrad'da düzenlenen KANTFEST müzik festivalinin de yapımcısı olan Yakşić-Mića; Malta adasında, Florida'da ve başka pek çok yerde düzenlenen diaspora festivallerinin düzenleyicisidir. Birçok belgesel ve sanatsal filmin, radyo ve TV programının senaristliğini ve yapımcılığını üstlendi. ARTE yayınevinin başyazarı olan Yakşić-Mića, Belgrad ve Krçedin'de yaşıyor ve üretmeye devam ediyor.

MİODRAG JAKŠIĆ – MİĆA (1969) is a poet, writer, artist, publisher, and producer. He has published more than twenty books, including some works in children's literature. He has received many awards both in his home country and abroad. He is the founder of the ARTE art group, and the director of several international art colonies in Krčedin, Timișoara, Ritanj, and Istria. He is also the founder and director of the PRO POET International Pearl Literature Festival. He is the producer of the KANTFEST music festival held in Belgrade, and has organized various diaspora festivals in places including Malta, Florida, and many other locations worldwide. He has written and produced numerous documentary and artistic films, as well as radio and television programs. He is also the editor-in-chief of ARTE Publishing House. Miodrag Jakšić – Mića lives and continues his creative work between Belgrade and Krčedin.

IMAM BEOGRAD I TO KAO DA MI JE SASVIM DOVOLJNO

Kada srce je slomljeno, pusto i gnjilo
Promašeno, prevareno, bezvoljno, imam ga
Da bi mi bar malo to milo – bilo.
Kao metafora, potpora, kao streha
Pomoćnik, savetnik, kao uteha.
Prozor, ram uokviren, protivteža, ogledalo
Da bi mi to milo, bilo dovoljno – malo.
Sagovornik, oporavnik, sabesednik
Vrednik, kao i sam što sam bednik,
Razgovornik, voditelj, sputalac,
Prijatelj, davalac, vladalac i talac.
Skrovište, lovište, pribežište, novog i starog
Ključna dopuna do razdraganog.
Da oporavi, osposobi, iznova pokrene
Bude sluga, spasilac, kad nema žene.
Probudi, osnaži, ustalasa ubedeñja,
Resetuje čula do ozdravljenja i rođenja,
Zavodi, oslobodi, oplodi, preporodi,
Život da bljesne, vaskrsne i ponovo se rodi.
Sa pronadenom voljom da se razbudim i zaspim
IMAM BEOGRAD I TO KAO DA MI JE DOVOLJNO SASVIM.

BELGRAD'IM VAR VE SANKI O BANA YETER

Kalbim kırıldığıında, ıssızlaştığıında ve çürüdüğüünde
İskalanmış, aldatılmış, iradesiz olduğumda
- Ona sahibim.
Az, çok azacak beni teselli etsin, güzel gelsin
- Ve olsun!
Metafor gibi, destekçi gibi, çatı gibi
Yardımcım, müşavirim, tesellimdir.
Cam, çerçeve, denge, ayna
Gibi beni sevindirsin, ve o azacak duygu
-Bana yeterli.
Sohbet edebilecek, beni iyileştirebilecek, ona bakınacağım
Değerli bir şey, benim değersizliğime karşı duran,
Beni konuşturan, rehberlik eden, yol arkadaşım,
Dost, veren kişi, hükmeden ve esir aynı anda,
Yeni ve eskinin sığınacağı, avlanma saham, kaçacağım yer,
Geşemeye kadar alternatifimsin.
İyileştirsin, eğitsin, yeniden harekete geçirsin beni
Kadın olmayınca bu şehir benim hizmetçim ve kurtarıcım.
O beni uyandırır, güç verir, inançlarımı sarsar,
Bütün duyu organlarımı ressetler
Sanki yeniden doğmuşum ve tamamen iyileşmişim.
O beni tavlur, kurtarır, çoğaltır ve yeniden hayat verir.
Hayatıma tekrar ışık saçır, yeniler ve tekrar doğurur.
Yeniden kavuştüğüm irademle uyanmam ve uyumam için
BELGRAD'IM VAR BENİM ve bu bana yeterli.

DRŽI SE SUNCA

Uteši, pomozi, primerom pokaži
Najlakše, jednostavno kaži
Važno je: Bez laži.

Podrška, pažnja i gest sličan
Budi takvom vladanju vičan
A ne nadmen i sebičan.

Za umnoženje ljubavi ostani budan
I nikome nećeš biti čudan
Kao kad si nadobudan.

Uživaj u proplanku, lišću, rosi
I Molim te, izvini, oprosti
Mani se uobraženosti.

Sačuvaj reku, jezero, more
Odbaci ljuske, opne i kore
Te napasne ljubomora.

Drži se sunca, vetra, snega...
Odrekni se samo njega
Sopstvenog ega.

GÜNEŞE TUTUN

Teslim et, yardım et, örnek ol
En kolayı, basitçe söyle
Yalansız ol; önemli de odur.

Yardım, saygı ve benzeri usul
O tür davranışa alış
Kibirli ve bencil olma.

Sevgiyi çoğaltmak için
Her daim uyanık ol
Ve hiç kimseye tuhaf gözükmeyeceksin
Eskiden kötü niyetli olduğuna kıyasen.

Çayırda yaprak ve çiğ ile mutlu ol
Ve özür dileyerek söylemeliyim
Kendini beğenmişlikten kurtul.

Nehri, gölü, denizi koru
Kabukları, kapakları ve örtüleri atmalısın
Ve seni saran kıskançlığından sıyrıl.

Güneşe, rüzgara ve kara tutun
Ve sadece ben, ben, ben
Demekten vazgeç.

DETINJSTVO ČOVEČANSTVA

Ako te sadašnjost ne razume
I briše te iz članstva
Nagazi gas, sprži gume
Vrati se u detinjstvo čovečanstva.

Kamo se načelo naveče i izjutra
I nastajalo spolja i iznutra...

Od rosnog lišća, sone prašine
Umaži čakšire i haljine
Krvlju tabana isplati dažbine
Oseti bliskost te prabizine.

Gde su se rodili sutoni i jutra
I nastajalo spolja i iznutra...

Oklen je Otac, voljen i gonjen
Spoznajom jakom, okupan, snen
Tvorčevom rukom iznova stvoren
U Suncu, nasmejan i napojen.

Kao što je počelo čoveku sutra
I nastajalo spolja i iznutra.

İNSANLIĞIN ÇOCUKLUĞU

Şimdilik seni anlayamıyorsa
Ve üyelikten siliyorsa
Gaza bas, tekerlekleri yak
İnsanoğlunun çocukluğuna dön.

Nerede akşam ve sabah yoğruldu
Dış ve iç nerede oluştu...

Çiğ görmüş yapraktan, görünmeyen tozdan
Lekele don ve fistanları
Borçlarını tabanındaki kanla öde
O meta yakınlığın sıcaklığını hisset.
Guruplar ve şafaklar nerede doğdu
Ve kayboluyordu iç ve dış...

Sevilen ve kovulan babamız nereli
Ağır bir bilinçle yıkanan, yine de uykulu
Yaratıcımızın eliyle yeniden yaratılan
Güneşin ortasına kondurulan, gülen ve tok babamız.

İnsanın yarını nasıl başladıysa
Öyle de dışı ve içi oluştu.

Çeviri: Erol Tufan

POLİ MUKANOVA / BULGARİSTAN

POLİ MUKANOVA (1980, Sofya), şair, yazar, çevirmen, öğretim üyesi. Bilimsel çalışmalarını doktora tezini de tamamladığı Toplumsal İletişim ve Enformasyon Bilimi alanında yürütmektedir. Kibrit Kutusundan Anlar (2009), Midyelerin İki Yüzü (2015), Münzeviler Limanı (2022) adlı şiir kitapları ile birlikte Amor Fati: Fragmanlar (2012), Sizif Mutlu Muydu? (2022) başlıklı küçürek öykü kitapları da yayımlandı. Ayrıca Okuma Tarihi ve Okumanın Teorisi (2018) ile Bulgar Toplumunda Okuma ve Okur Olmak (1878-1944): Kütüphane Kurumu (2023) başlıklı monografilerin de yazarıdır. Struga Şiir Akşamları 2024 dahil birçok ulusal ve uluslararası şiir festivaline katıldı. Şiirleri İngilizce, Almanca, İspanyolca, İtalyanca, Arnavutça, Rumence, Hırvatça ve Makedoncaya çevrilen Mukanova, ayrıca Makedoncadan Bulgarcaya şiir ve roman çevirileri yaptı. 2010 yılından bu yana Trubadurs edebiyat sitesinin editörüdür. 2023 yılında Avrupa Birdir başlıklı düzyazı çalışması Bulgaristan Kültür Bakanlığı tarafından yayımlanmak üzere onaylandı.

Şair Poli Mukanova Sofya'da Kütüphanecilik ve Enformasyon Teknolojileri Üniversitesinde Kitabın Tarihi, Okuma Teorisi ve Bibliyofili alanlarında dersler veriyor.

POLİ MUKANOVA (1980, Sofia) is a poet, writer, translator, and academic. Her research centers on Social Communication and Information Science, the field in which she also completed her doctoral studies. She is the author of poetry books Moments from a Matchbox (2009), The Two Faces of Mussels (2015), and Harbor of Hermits (2022); short prose Amor Fati: Fragments (2012) and Was Sisyphus Happy? (2022, as well the monographs A History of Reading and the Theory of Reading (2018) and Reading and Being a Reader in Bulgarian Society (1878-1944): The Institution of the Library (2023). Mukanova has participated in numerous national and international poetry festivals, including the Struga Poetry Evenings in 2024. Her poems have been translated into English, German, Spanish, Italian, Albanian, Romanian, Croatian, and Macedonian. She has also translated poetry and novels from Macedonian into Bulgarian. Since 2010, she is an editor of the literary platform Trubadurs. In 2023, her prose work Europe Is One was approved for publication by the Bulgarian Ministry of Culture. At the University of Library Studies and Information Technologies in Sofia, Poli Mukanova lectures on the History of the Book, the Theory of Reading, and Bibliophilia.

ПЪТЯТ КЪМ ГУАДАЛАХАРА

В памет на Росен Динов

Езерото е вече откъд
сянката е вече откъд
кънтеж на избягали думи
неуловими духове
нова земя ще откриеш, Колумбе
нова земя да заселим децата си
нова земя
където да потънат костите ни
кръв в пръстта
кръв в пръстта
ние сме първите преселници на слънцето
ние сме новите стопани на храма
нашите кости са олтар на децата ни
от където да търсят спасение
в тази нова земя
кръв в пръстта
кръв в нова земя
заселихме душите си
в земята на вечното слънце
Ла Манча
приют на търсещите
къща на мечтите
храм на душите ни
благословена да е пръстта
в която са първите
дали живота си
за избавлението ни
нова земя на дедите
нова земя на дедите
нашите сълзи са роса за цветята
нашите ръце са кръст на смирието
нашият живот в твоята земя, Ла Манча,
е пътят, вечен, на душите ни!

GUADALAJARA'YA GİDEN YOL

Rosen Dimov'un anısına

Göl artık öteki tarafta
gölge de artık öteki tarafta
kaçak kelimeler çınlaması
ele gelmeyen ruhlar
yeni topraklar keşfedeceksin ey, Kolomb
çocukları yerleştireceğimiz yeni topraklar
kemiklerimizin gömüleceği yeni topraklar
toprağa işleyecek kan
toprağa işleyecek kan
güneşin ilk yerleşimcileriyiz biz
yeni sahipleri mabedin
kemiklerimiz sunak olacak çocuklarımıza
orada arayacaklar kurtuluşu
bu yeni topraklarda
toprağa işleyecek kan
yeni toprağa işleyecek kan
ebedi güneşin toprağına
yerleştirdik ruhumuzu, La Mancha
arayanlara yurt
hayaller evi
ruhlarımızın mabedi
kutsanmış olsun
kurtuluşumuz için ilk can verenlerin
yattığı toprak
ataların yeni toprağı
ataların yeni toprağı
gözyaşlarımız çiy damlası burada çiçekler için
ellerimiz tevazunun istavrozu
senin toprağındaki hayatımız, La Mancha
sonsuz yoludur ruhumuzun!

ОХРИДСКИ БИСЕРИ

в памет на Тодѐ Илиевски

Следвам само повеят на вятъра
окрилена от желание
за свобода
бреговете са илюзия
безметежна синева
безплатна и безмълвна
потъвам все по-дълбоко
в небесната шир
сякаш ме гледат очите
на приятели
анаграмата на живот
е смърт
огледално бисерна е водата
на скръбта

OHRI İNCİLERİ

Tode İlievski'nin Anısına

Rüzgar esintisinin izindeyim
kanatlanmışım
özgürleşme arzusuyla-
kıyılar yanılısama
gökyüzü süt liman
tensiz ve sözsüz dalıyorum
derinlere gittikçe
sanki dostların gözleri
beni izliyor enginliğinde göğün

hayat sözcüğünün
anagramı
ölüm

parlıyor suyun kederi -
ayna gibi, inci gibi.

Çeviri: Kadriye Cesur

VIOLETA TANÇEVA –ZLATEVA / KUZHEY MAKEDONYA

VIOLETA TANÇEVA –ZLATEVA (1968) şair, öykü yazarı, denemeci, lektör. Üsküp Filoloji Fakültesi mezunu. Makedonya Yazarlar Birliği ve Makedonya Lektörler Birliği üyesidir. TRI yayınevinde lektör ve editör olarak çalışmaktadır.

Şu ana kadar 9 şiir kitabı ve 6 öykü kitabı yayınlanan Zlateva, Makedonya’da verilen tüm önemli şiir ödüllerini kazandı. Şiirleri pek çok antoloji, seçki ve panoramalarda yer aldı; Sırpça, Karadağca, Slovence, İngilizce, Bulgarca, Arnavutça, Romence, Rusça, Ukraynaca, Türkçe, Almanca, İspanyolca, Macarca, Slovakça ve Lehçeye çevrildi.

VIOLETA TANÇEVA –ZLATEVA (1968) is a poet, short story writer, essayist, and lector. She graduated from the Faculty of Philology in Skopje. She is a member of the Writers’ Association of Macedonia and the Association of Lectors of Macedonia. She works as a lector and editor at TRI Publishing House.

To date, Zlateva has published nine poetry books and six short story collections. She has received all major poetry awards in Macedonia. Her poems have been featured in numerous anthologies, selections, and literary panoramas, and have been translated into Serbian, Montenegrin, Slovene, English, Bulgarian, Albanian, Romanian, Russian, Ukrainian, Turkish, German, Spanish, Hungarian, Slovak, and Polish.

VIOLETA TANÇEVA

СТАКЛО

Кога напукна дотраеното стакло на старата рерна
престанавме дома да си правиме леб
со убаво запечена корка што крцка под забите.
Кај да е ќе се срони, ќе се распадне
а ние со денови се тешиме дека може да се поправи
со ново да се замени.
И конечно решаваме, се откинуваме од обврските
и одиме на крајот од населбата.
Во затантаното уличе одвај го наоѓаме
стариот мајстор и почнуваме да му ја кажуваме маката...
Нè слуша зачудено.
Му чури цигарата залепена во десниот агол
на долната усна додека нè гледа
со насолзените очи под матната светлина на крушката.
Боже, деца – ни вели со глас што сака
да нè прегрне – та не знаете ли,
многу одамна нема делови за тие стари шпорети!
Засрамено се погледнуваме и излегуваме во мракот.

Светот ни крцка под нозете
Напукнува како дотраеното стакло на нашата рерна.
Секој миг чекаме да ни се срони
да се распадне
А нема делови за да се поправи.

CAM

Eski fırındaki yıpranmış camda çatlak oluştuğunda
Evde artık ekmeğin yapılamaz oldu
Dışlerimiz altında zevkle çiğnediğimiz
Kızarmış kabuklar artık yoktu.
Dağılıyor, çökmek üzere
Biz ise tamir edilir, yenilebilir diye
Günlerce birbirimizi teselli ediyoruz.
Ve nihayet karar alınıyor, görevlerimizden kopuyoruz
Ve mahallenin kenarına gidiyoruz.
Girilmez sokakta eski ustayı buluyoruz
Derdimizi anlatmaya çalışıyoruz
Şaşkınlıkla bizi dinliyor.
Alt dudağına kene gibi yapışmış
Olan sigarası tütüyor
Armut ağacının dallarından süzen ışıktan
Kısmış yaşlı gözleriyle bize bakıyor...
Ve sanki bizi kucaklamak istercesine yumuşak sesle
Tanrım, evlatlarım yahu siz bilmiyorsunuz
Uzun süredir artık bu tip ocaklar için parça üretilmiyor!
Utanmış halimizle birbirimize baktık
Ve karanlığa daldık.

Dünya ayaklarımız altında çatırıyor
Tıpkı ocağımızdaki çürümüş cam gibi
Her an bu dünyanın dökülmesini
Beklemekteyiz
Ve onu tamir etmek için parça yok artık!

НОЌТА. НИШКАТА

Се преправа ноќта дека е свездена
да не ја намножи во мене темнината
Се преправа дека е разиграна
за да не ми го секне чекорот на
мислата

Весела се прави, полна светлина
за да не ми го угасне пламенчето во
душата
Ноќ темносвездена
со звуци зловесни и светлини полна
Посестримо моја кревка и пркосна
не испуштај ја нишката
што за светот ме крепи врзана

GECE. BAĞ

Gece, kendini yıldız dolu olduğunu göstermek
istiyor
İçimdeki karanlığı çoğaltmamı yasak
edercesine
Hareketli olduğunu göstermek gayesiyle
Düşüncemin adımlarını sektirmemek
niyetinde

Sanki neşeli, ışık dolu
Canımdaki ateşi söndürmemek için
Kara yıldızlarla dolu bu gece
Kötü seslerle ve ışısız
Gecem, kırılğan ve gururlu
Kız kardeşim benim
Beni dünyaya bağlayan
Bu bağı elinden saliverme, tut!

СЕПАК

Напиши

оваа љубов е послна од самата љубов
па дури и од потребата за неа
Букна апсаздан како оган
во августовските жештини
и гори не сакајќи да догори

Напиши

оваа љубов е послна
дури и од потребата за неа
Доleta како задоцнета ластовица
си го поправи старото гнездо
и заседна одбивајќи на југ да одлета

Напиши

оваа љубов е послна и од копнежот по неа
Самата од себе се храни
со последните капки роса се пои
и инаетливо се крепи –

толку сама

а сепак безмерна
сепак љубов

YİNE DE

Not et:

Aramızdaki aşk, aşk tarifinden daha güçlüdür
Ona karşı duyduğumuz ihtiyaçtan da öte
Ağustos sıcaklarında
Apansız ateş gibi doğdu
Yanıyor içimiz ve sönmek bilmiyor

Yaz:

Bu aşk ona var olan ihtiyaçtan da güçlü
Gecikmiş bahar kusu gibi kondu
Ve eski yuvasını tamire başladı
Güneye gitmeye niyeti hiç olmadı

Çiz:

Bu aşk ona duyulan özlemden de güçlü
Kendi kendinden beslenir
Çiğ suyunun son damlaları ona hayat veriyor
İnat ederek hayatta kalmaya başarır –

O kadar yalnız

Yine de sonsuz

Yine de aşk

Çeviri: Erol Tufan

KADRIYE CESUR

KADRIYE CESUR (1968, Bulgaristan), Plovdiv Paisiy Hilendarski Üniversitesinin Okulöncesi Pedagoji ve Şumen Episkop Konstantin Preslavski Üniversitesinin Türk Dili ve Edebiyatı Bölümlerinden mezun oldu. 1989-90 yılındaki zorunlu göç sürecinde ailesiyle Türkiye'ye göç etti. Yüksek Lisansını İstanbul Üniversitesi Rus Dili ve Edebiyatı Bölümünde tamamladı. Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Ortaöğretim kurumlarının farklı bölümlerinde uzman öğretmen olarak çalıştı. Sait Faik Abasıyanık, Reşat Nuri Güntekin, Ayşe Kulin, Özcan Karabulut, Feridun Andaç ve daha birçok yazarın öykü ve romanlarını Bulgarcaya çevirdi. Özdemir İnce, Hilmi Yavuz, Gülseli İnal, Nihat Özdal, Hasan Erkek, Tozan Alkan, Enver Ercan, Haydar Ergülen ve daha birçok Türk şairinin sesini Bulgar okuryıla buluşturdu. Halen Plovdiv'de iki dilli olarak (Türkçe ve Bulgarca) yayımlanan Nöbettepe dergisinin genel yayın yönetmenliğini sürdürüyor. İstanbul ve Filibe arasında “gelip gidiyor.”

KADRIYE CESUR (1968, Momchilgrad/Bulgaria) graduated from the Department of Preschool Pedagogy from Paisii Hilendarski University of Plovdiv, studied Turkish Philology at Konstantin Preslavsky University of Shumen, and completed her master's degree in Russian Language and Literature at Istanbul University.

She writes poetry and works extensively in literary translation between Turkish and Bulgarian. Her poems have been translated into Russian, Bulgarian, English, Polish, Slovak, Albanian, and several other languages. She works as a freelance translator and has translated into Turkish the works of Bulgarian poets such as Lyubomir Levchev, Bojana Apostolova, and Anton Bayev.

She has also translated into Bulgarian the poetry of Turkish poets, among them Özdemir İnce, Hilmi Yavuz, Gülseli İnal, Nihat Özdal, Hasan Erkek, Tozan Alkan, Enver Ercan, Haydar Ergülen; the novels of Sait Faik Abasıyanık, Reşat Nuri Güntekin, Ayşe Kulin, and many other writers. She is the editor of the bilingual literary magazine NebetTepe / Nöbettepe (published in Bulgarian and Turkish).

BENİM ADIM

“Şarkılar söylüyor birileri
Bazı adları adsız bırakanlar için...”
Erich Fried

doğduğumda üç defa
fısıldamışlar adımla kulağıma
o adla çağrılacaktım
nenemin dediğine göre
Kıyamet Günü'nde,
yeryüzünde yapıp ettiklerimin
hesabını vereyim diye
... üç defa af diledim itir çiçeğinden,
gövdesinden küçük bir dal
almam gerektiğinde
zira canlıydı, capcanlıydı
kestiğimde...

ŞEKERSİZ

Kapkaraydı kadın kendi gözünde
adam ise beyaz
çayın yanındaki küp şeker gibi
ama ulaşılmaz
dağ zirvesindeki kar gibi
bembeyaz
Bir an olsun gevşemedi,
erimedi,
sevmedi
Nice kışlar geçti, karsız
tenini soldu, saçını küle döndü kadının
elinde siyah şekersiz çayla
acı mı acı...

ИМЕТО

„Някой пее за имената,
които правят други имена безименни“
Ерих Фрид

три пъти го промълвили на ухото ми
веднага щом съм се родила
с него съм щяла да бъда повикана
в Съдния ден, според баба ми;
за да разпозна житието си,
преминало на земята
... три пъти помолех индришето за прошка,
когато се наложи да изрежа
стрък от стъбълцето му
жив-живеничък...

БЕЗ ЗАХАР

тя беше черна в своите очи
а той бял –
бял като бучката захар до чая
бял като сняг
на недостъпен връх
и не се отпусна ни за миг
не се стопи
не я обикна
тя посивя
в безснежните зими
с чая без захар в ръката си –
черен, горчив...

Çeviri: Elka Dimitrova

TÜRKAN ELÇİ

TÜRKAN ELÇİ Diyarbakır'da doğdu. Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden mezun oldu. Uzun yıllar öğretmenlik yaptıktan sonra öğretmenlik mesleğinden istifa edip hukuk fakültesini bitirerek Diyarbakır Barosuna bağlı avukatlık yaptı. 2023 yılında Türkiye genel seçimlerinde Cumhuriyet Halk Partisinden 28. Dönem İstanbul Milletvekili olarak seçildi. Halen milletvekilliği görevini sürdürmektedir. Mavi Karga adlı romanı 2022 yılında, Sen Şarkına Devam Et adlı şiir kitabı da 2023 yılında yayımlandı.

Born in Diyarbakır, Türkan Elçi graduated from the Department of Turkish Language and Literature. After working as a teacher for many years, she resigned from the teaching profession, completed her law degree, and worked as a lawyer registered with the Diyarbakır Bar Association. In the 2023 general elections in Türkiye, she was elected to the parliament representing Istanbul. She is currently serving as a member of parliament. Her novel Mavi Karga (Blue Crow) was published in 2022, and her poetry book Sen Şarkına Devam Et (Keep Singing Your Song) was published in 2023.

TÜRKAN ELÇİ

MERDİVEN

sizden gittiğim merdivenden inerken, kendimden indim, geriye dönüp baktım kapı aralığında gözleriniz, bana kapı aralığını gösteren gözleriniz elimle kapatın dedim kapıyı, bazen eliyle konuşur dilini yutunca insan, biliyorum, çıktığım merdivenlerden kederle inmeyi de biliyorum, ben biliyorum, sıkmayın canınızı öyle kapı aralığından dünyaya bakarken, merdivenden inişime, sıkmayın canınızı, ben sıkırım sizin yerinize dişlerimi, biter çoğu şey gibi bu merdiven, henüz başlamış bitmiş bir yolculuk, ucundan kopmuş yarısından çoğu kalmış bir hevesti gitsin bitsin, merdivenden inince, kapıdan çıkınca içimde uyuyanları taş a dökeceğim zaten, aldatmaktan daha çok aldatılmaktan korkanların, bezirganların düş tezgâhına, vicdan da sizin olsun, azap da, vicdanınız yok ki azabı olsun, acıdan kurtulmak için gündüzü olmayan yaz ayazına geçmişimden tekaüt oluyorum, geçmiş de benden geçmiş olsun, hepinizi unuttum, hepimize geçmiş olsun! ben hiç öğretmen olmadım, evden okula, okuldan eve gidip gelmedim, bahçeye açılan mutfagım hiç olmadı, not defterlerim, öğrenci listelerim, annelik üzerine yazılmış kitaplar, çocuk bakım kitapları, vatandaş hanem silinsin, koşuşturduğum mesai anım sizin olsun, böyle daha iyi inirim bu merdivenden, böyle daha iyi

BİZ VE ATLAR

atlara bindik sevgilim atlara, topuklu ayakkabılarımızla atlara, atın sağrısı bacaklarımızla alev alev, atların damarlarında kanımız vardı, yollara düştük biz sevgilim yollara, soprano, mezzo soprano, kontraltoyduk, vadi koyaklarına değdik, geceyi gözümüzle böldük, baritondan, tenordan, bastan çok uzak, rüzgârla seviştik, rujlu dudaklarımızdan şarkılar döküldü, kemendimiz tahtlara dolandı, Anka kuşu külünü, ceylan sürmesini bizle paylaştı tavuskuşu saçlarımıza tüy taktı, dişi yılanlar zehirli dişlerini toprağa bıraktı, nallarımızın değdiği kan gölleri kurudu, karıncalar kişneyen atlarımızla söyleşti, çelloya saç telimizi emanet ettik, bulutlardan sesimiz döküldü, düşlerin yalnızlığında dalgalanan ovaları taşıdık, avuçlarımızla geceye su içirdik, ağarsın dedik, tebessümleri taş tenesirlerden toplayarak dağın tacı ufkunda sevgiilerimizi aradık, güneşi acımızla kuruttuk, gölgemizde kendimizi aradık biz yoktuk, tanrı güneşi bizim için doğurmamıştı, bahçeler çıktı yollarımıza, göğüslerinde dolastık ağlaşıp koklaştık, ihanete uğradık, içinde biz olmayan düşler gördük, olmayan kapılardan kendimize çıktık, korkunun ayak izlerinin sindiği fularlarımızı baharın rayihasına verdik, ey bahçe! kırlangıç günde beş kez su içmeye inince içimizde bir şeyler ölüyor, dedik ey bahçe! göğsündeki havuza nilüfer ekmeli gölünde balık ötmeli, atlarımızla şahlandı, atlarımız altımızda deli dolu, biz atlardan daha da deli, dereler çıktı yollarımıza, dere kenarlarında ağrıyan yanlarımızı kanla yıkadık, yıkılan köprülerin altından sallarımızla karşı kıyılara ulaştık, gözlerimizden akan yas izlerini ve mezarlıklardan topladığımız karanfilleri suya bıraktık, atlara bindik sevgilim atlara, biz atlarımızla topraklarda akan ırmaktık.

MURAT GÜLSOY

MURAT GÜLSOY, yazar ve akademisyen. 1993-2023 yılları arasında Boğaziçi Üniversitesinde öğretim üyesi olarak görev yaptı. Çeşitli dillere çevrilen öykü ve romanları birçok ulusal ödüle layık görüldü. 2003 yılından beri yaratıcı yazarlık eğitimi vermekte; yaratıcı yazarlık üzerine kaleme almış olduğu Büyübozumu: Yaratıcı Yazarlık bu alanda önde gelen kitap olma özelliğini taşımaktadır. 2004-2021 yılları arasında Boğaziçi Üniversitesi Yayınevinin yayın kurulu başkanlığını ve 2015-2023 yılları arasında Boğaziçi Üniversitesi Nâzım Hikmet Kültür ve Sanat Araştırma Merkezi müdürlüğü yaptı. Zeynep Uysal ile Nâzım'ı Yazanlar (2017) kitabını ve Olcay Akyıldız ile Şiir Dünyadan İbarete Nâzım Hikmet Üzerine Yeni Çalışmalar (2019) kitabını yayına hazırladı.

MURAT GÜLSOY, writer and academic. He served as a faculty member at Boğaziçi University between 1993 and 2023. His short stories and novels, translated into various languages, have received numerous national literary awards. Since 2003, he has been teaching creative writing; his book Büyübozumu: Yaratıcı Yazarlık (Disenchantment: Creative Writing) is regarded as one of the leading works in the field. Between 2004 and 2021, he chaired the editorial board of Boğaziçi University Press, and from 2015 to 2023 he served as the director of the Boğaziçi University Nâzım Hikmet Culture and Arts Research Center. Together with Zeynep Uysal, he edited Nâzım'ı Yazanlar (Those Who Wrote Nâzım, 2017), and together with Olcay Akyıldız, he prepared for publication Şiir Dünyadan İbarete: Nâzım Hikmet Üzerine Yeni Çalışmalar (The World Consists of Poetry: New Studies on Nâzım Hikmet, 2019).

MURAT GÜLSOY

CENK GÜNDOĞDU

1976'da Ankara'da doğdu. İşletme ve güzel sanatlar fakültelerinde okudu. KOÜ Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne Sanatları Bölümü Dramatik Yazarlık Ana Sanat Dalından mezun oldu. Aleksandr Sergeyevich Griboyedov'un Akıldan Bela adlı tiyatro oyununun çevirisini (E. Toprak ile) ve Radyonun İçindekiler adlı oyununu yayımladı (2011). Issız (2012) adlı ilk şiir kitabı ile Arkadaş Zekai Özger ve Metin Altıok Şiir Ödüllerine değer görüldü. Alternatif şiir yıllığı Şiir Defteri'nin eşhazırlayıcısıydı (2005-2014). Radyonun İçindekiler adlı oyununu İstanbul Şehir Tiyatrolarında izleyiciyle buluşturdu (2016). İkinci şiir kitabı Harap'la (2016) Dağlarca Şiir Ödülüne değer görüldü. 2000'ler Şiir Antolojisi'ni hazırladı (2016). 2001 yılında kurduğu Üç Nokta edebiyat dergisinin yirmi yıla yakın editörlüğünü sürdürdü. Çocuklar için Bir Doğum Günü Partisi (2023), Kafadar Kuzenler (2026) yayımlandı. Uluslararası çeşitli antoloji ve ortak kitaplarda şiirleri yer aldı.

Born in Ankara in 1976, he studied business administration and fine arts, graduated from the Dramatic Writing Program of the Department of Performing Arts at Kocaeli University's Faculty of Fine Arts. He co-translated (with E. Toprak) Aleksandr Sergeyevich Griboyedov's play Woe from Wit and published his own play Radyonun İçindekiler (What's Inside the Radio) in 2011. His first poetry collection, Issız (Desolate, 2012), received the Arkadaş Zekai Özger Poetry Award and the Metin Altıok Poetry Award. He was co-editor of the alternative poetry annual Şiir Defteri between 2005 and 2014. His play What's Inside the Radio was staged at Istanbul City Theatres in 2016. His second poetry collection, Harap (Ruined, 2016), received the Dağlarca Poetry Award. He also compiled Anthology of 2000s Poetry in 2016.

He served as editor of the literary magazine Üç Nokta, which he founded in 2001, for nearly two decades. His children's books Bir Doğumgünü Partisi (A Birthday Party, 2023) and Kafadar Kuzenler (The Buddy Cousins, 2026) have also been published. His poems have appeared in various international anthologies and collaborative volumes.

BA-BA

elsa konuşmayı öğreniyor
ağzının içinde bir dil
uykusu yok gecesi yok gündüzü yok
işliyor derya deniz bir balık gibi
harfleri kelimeleri belli belirsiz şeyleri
yunus'tan akan bir ırmakla
kesik kesik, köpük köpük, dalga dalga
pırıl pırıl bir türkçe buraya dökülüyor
bir damla ağzında kocaman bir dünya
badi büdi, mani müni, kakeyka, lileyla, kakumka
anlatan, şaşırın, patlayan, susmayan sesler bunlar

yeni açılmış kalem uçları gibi sütdişleri var elsa'nın
defterlere çiziyor evlere söylüyor odalara bir şeyleri
bazen de söyleniyor dönüyor döndürüyor başımızı
bilgisiyle konuşuyor dilinin delikdeşik
bizi her gün biraz daha gerçeğe yaklaştırıyor
aggu, uggo, beba, dumbo, dombo, bamba, bab-ba, ba
ağzında bir lokma türkçenin ilk günleri
dilinin ucunda kocaman bir dil
bu kız kelimelerden mi doğdu harflerden mi oldu
taşırıyor taşıyor kaçırıyor kaçıyor aşırıyor aşılıyor
bir dil nasıl olur böyle güzel
gördüm her şeyi görmüş her şeyi yaşamış gibi
unutuyor hatırlıyor buluyor kaybediyor
bir lego gibi dağıtıp topluyor alfabeyi
cümle aklımızdan çıkmıyor dilimizden düşmüyor

şimdi ben bir harf olsam bir harf bir kuş gibi
dilinin döndüğü o ağzına konsam

DA-DA

Elsa is learning how to speak
A tiny tongue inside her mouth
Sleepless, sleepless night and day
Letters, words, things half clear, half unclear
Carried by a river flowing by Yunus
In fragments, in bridges, in waves upon waves
Bright, sparkling Turkish
She pours it here.
A single drop in her mouth
A huge world
Ka ka dah dah
Ka ka na
Nana na
Sounds that tell, sounds that marvel
Explosive, restless
These are her sounds

A pen newly uncapped
Elsa's milk teeth gleam like its delicate nibs
She draws across notebooks, across houses
Whispering in the rooms
Sometimes murmuring she rebels
She whirls us inside her wonder
Leaves us breathless
Speaking with the wild knowing she already carries
Through every tiny fracture, every bright opening
Day after day
She leads us nearer to the heart
Of what is real
Num num wawa
Boo boo pa
Da da da

A morsel resting in her mouth
The first mornings of Turkish
Upon the edge of her tongue
An immense language trembles
Was this girl born out of words
Or shaped from letters themselves?
She spills over, overflows,
Slips away,
Escapes, surpasses, crosses
Beyond herself.
How can a language be this beautiful
As though she has already seen all things,
Lived through everything?
She forgets, she remembers,
Finds and loses,
Scattering and gathering the alphabet again
Like Lego bricks beneath her hands
Her sentences remain inside us
Lingering on our tongues

Now, if I were a letter –a small one, winged like a bird–
I would fly down softly to rest upon that mouth
Where tongue first turns into speech

KAZ DAĞLARINDAKİ KOVBOYLAR

yok yılı dedi bu yıl
yukarı haliller köyünde koca memet
sedirde oturduk güneşli bir kasım
kahve verdiler acılı unutmam
elindeki çubukla şekiller çizdi toprağa
seni getirdi tütün sardı çene çaldı

sonra tek tek diktim
suladım çapladım
dallarını budadım tek tek
budaklarını aşladım
nisandı kireçle sıvadım tek tek
toprağını havalandırdım
ekimin son günü denize girilirdi -girdim
körfez'de sular sıcak
derin derin kazdım karıştırdım
seni bana beni sana
böyle böyle yazlar geçti kışlar
uyudun uyandın gölge verdin ilaç oldun
altında oturduk oyunlar kurduk kitaplar okuduk

rüzgârla yağmurlarla büyüdün çiçeklendin
bir gün çırpıcılar geldi keçi yolunda
ellerinde uzun sırıklar kısa kovalar
rengârenk başlıkları
ağızlarında delice şarkıları
torbalarında öğlelikleri
yazgıları, kaygıları, şişelerle suları

karanlıktı
fenerleri ellerine yüzlerine tuttular
konuşmaya konuşmaya anlattılar
kat kat sergiler açtılar kat kat
ağaç altına enlemesine boylamasına
dügümler attılar dualar okudular
bir yer sofrası gibi hazırladılar seni

gün mazı dağını aştı aşılıyor
çile mevkiinde sönük başlar
bir sesle ok gibi göğe sürüldü sırıklar bir sesle
yahhu yuhhi yahhu yuhhi
çocukluğumun kovboy filmlerindeki vahşiler gibi
sesler çıkarıyordu adamlar
derinden gelen bu seslerle
üç beş on yirmi dökülmeye başladın pıtır pıtır
üstümüze, güneş tepeleri aşıp
yazgıların ortasına kuruldu
sıra sıra çuvallar sıra sıra

çay demledim tayfalara çay

bu sene var yılın dedim var
yaprakların arasında dalların kenarında
kuytularda diplerde derelerde tepelerde
bir bir pencere araladım bir bir
aldım yere düşmeden
toprağa değmeden topladım seni
bir bir yıkadım bir bir
tülbentle güneşe serdim
tuzladım karıştırdım karış karış tuzladım
defne yaprağı bir küp şeker
evirdim çevirdim bir kaşık yağ
gittim geldim yarım limon kestim
günler güneşler görmeden
sen olmayı ben seni
bekledim

pazar sabah televizyonda bir kovboy filmi -trt1
yahhu yuhhi yahhu yuhhi
çocukluğumun ve çırpıcıların sesleri birbirlerine karıştı
elsa'nın çatalında iki zeytin

COWBOYS IN THE MOUNTS OF KAZ

no fruit this year old memet said as soon as he spoke up
in the little hamlet of upper halliler
on the sofa we sat that fair november day
coffee they offered us bitter indelible
on the ground he traced shapes with the rode in his hand
then he brought you rolled up a smoke and on he went

then one by one I planted them
I watered and I grafted them
I pruned their brunches one by one
I healed their knots
and one by one in april I white washed them
the soil I loosened
october's end they all went to sea and so did I
warm were the waters in körfez
I dived I dug deeper than deep
I dazzled
you through me me through you
and summers passed and winters too
you slept you woke
you were my shade my remedy
and as we sat inventing games and reading books

with winds you grew you blossomed with the rains
and then one day through rugged trails harvesters came along
long poles, small buckets in their hands
bright hats on their heads
crazed songs on their lips
inside their sack their lunch
their destinies their worries
their bottles filled with water
darkness
lanterns on their hands turned on their faces
speechless yet speaking
and one by one revealed they are and one by one uncovered
crosswise lengthwise under the tree
they spread their nets said their prayers
like setting up a table just for you

the sun is climbing mountain maz the sun still climbs
in cile's land a blurry sound arises and in one voice
up in the sky poles flew like arrows in one voice
yeehaw yeeehaaaaw yeehaw yeeehaaaaw
as in my childhood's cowboy films
like wild ones
yelled the men
rhythmical cries emerging from within
and then three five ten twenty drops you dripped on us
they passed through sunlit hills
nested in summer's core
all gunnysacks side by side by now
tea for the workers in their break

there is fruit, I said, this year, there is
between your leaves and on your branches' tips
from gorges, farrows, creaks and peaks
one by one windows I opened, one by one
I gathered them before they fell
I caught you before you hit the ground
one by one washed them one by one
I spread a cloth under the sun and laid them all
I salted stirred handful by handful salted
added a bay leaf a dash of sugar
turned overturned then olive oil a spoonfull
left and returned, sliced half a lemon
for days the sun is gone
I am you for you
I waited

Sunday morning cowboy film on TRT1
yeehaw yeeehaaaaw yeehaw yeeehaaaaw
hervester's cries my childhood cries
are all now one
on Elsa' s fork two olives.

Translation: Sophie Dionysopoulou

TUNA KİREMİTÇİ

TUNA KİREMİTÇİ (1973, Eskişehir), ilk şiirlerini Galatasaray Lisesinde okurken Varlık'ta yayımladı. 1994 tarihli ilk şiir kitabı Ayabakanlar o yılın Yaşar Nabi Nayır Şiir Ödülünü kazandı. 1997'de Altın Erguvan Balkan Şiir Ödülünü Bosnalı şair İzzet Sarayliç ile paylaştı. Bunu 1998 tarihli ikinci kitabı Akademi izledi. Üçüncü şiir kitabı olan En Sağlam Direniş Kalbi Temiz Tutmak 2018'de yayımlandı. Aynı zamanda müzisyen ve polisiye roman yazarı olarak da tanınan Kiremitçi'nin bazı romanları 17 dile çevrilmiş, sinema ve tiyatroya uyarlanmıştır. Besteleri kendisi dışında pek çok sanatçı tarafından seslendirilmiştir.

TUNA KİREMİTÇİ (1973, Eskişehir) published his first poems in Varlık magazine while studying at Galatasaray High School. His first poetry book, Ayabakanlar (Moonwatchers) published in 1994, won the Yaşar Nabi Nayır Poetry Award that same year. In 1997, he shared the Erguvan Balkan Poetry Award with Bosnian poet İzzet Sarajlić. This was followed by his second book of poems Akademi (Academy) in 1998. His third poetry collection, En Sağlam Direniş Kalbi Temiz Tutmak (The Strongest Resistance Is to Keep A Clean Heart) was published in 2018.

Also known as a musician and crime fiction writer, some of Kiremitçi's novels have been translated into 17 languages and adapted for film and theatre. The songs he composed were performed by many proclaimed singers.

TUNA KİREMİTÇİ

TARİHİ YALNIZLIKLAR

I

Uyandım ki çanlar çalıyor
Bütün kiliselerde:
Müttefikimiz Viyana bayram yerine dönmüş.
Sokaklara dökülmüş birlikte savaştıklarımız.
Çevirdim birini sordum:
Çok yaşa Kral George,
meğerse Kudüs düşmüş.

“Fetheden İngiliz de olsa sonuçta bizdendir”
 demiş ahali, şaşkın yüzüme.

Meğerse bir düşmüş
Dersaadet’te gördüğümüz;
Her savaşın altından daha eskisi akarmış.
Baytarım ben,
anlarım kurdun kuşun dilinden,
gerisini bana o gece çan sesleri anlatmış.

Dört yıl varmış daha, İstiklâl Marşı yazmama.
O geceki canavarın çoktan tek dişi kalmış.

II

Bir tepeden bakıyordum şehre;
arkamda baba yadîgârı, ak sakallı vezirler.
Çöl rüzgârı kamçılıyordu
altın sarısı saçlarımı.

“Vazgeçelim” dedi ak sakallılar bir ağızdan:
“Ordumuz yorgun, yiyeceğimiz kıt.
Doğru düzgün bilmiyoruz surların gücünü.
Bu iş uzun sürer,
bedeliyse ağır olur.”

O saat emrettim
vezirlerin öldürülmesini.
İnfazları izledikten sonra
bu kez yaşlı bir adam gibi
ağır adımlarla tırmandım tepeye,
şehre bir daha baktım.

Kâhire’yi alacaksan...” dedim
silerek gözyaşlarımı.
“Bedeli zaten ağır olmalı.”

HISTORIC SOLITUDES

I

I woke to the tolling of bells
from every church in town.

Our “ally,” Vienna,
had become a carnival of light.
Into the streets poured
those we had fought beside,
candles flickering in their hands
against the night.

I stopped a man and asked.
“Long live King George!”
Only then did I learn
that Jerusalem had fallen.

“English or not,” they said,
“they are still our own.”
So spoke the townfolk
to my bewildered face,
worn thin by the Great War.

What had fallen, it seemed,
was not what we had seen
in the halls of the Sublime Porte.

For beneath every war
there runs an older river.

I am a veterinarian.
I know the language
of wolves and birds.
The rest,
the bells told me
that night.

Four years still lay ahead
before I would write
the Independence March.

Yet the monster of that age
had already been broken,
its jaws left
with only a single tooth.

II

I looked down at the city from the top of a hill;
standing behind me the sages; generals of my father.
The desert wind whipping
my golden hair.

“Give up,” said the sages, at once:
“Our army is weary, our food scarce.
We don’t know how strong the walls are.
This will be a long fight
and the price too high.

That hour, I ordered the sages dead.
After I watched them killed,
I climbed the hill like an old man myself
with slow steps
and looked at the city once again.

“If you are to conquer Cairo...”
I said wiping my tears,
“the price should be high.”

Translation: Aslı Perker

AYŞE GÖRKEM KOZANOĞLU

İstanbul'da doğan şair, Yeditepe Üniversitesi Felsefe Bölümünde lisans, İstanbul Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde yüksek lisans yaptı. Editör, öğretim görevlisi, etkinlik organizatörü, kütüphaneci olarak çalıştı; edebiyat, felsefe ve psikanaliz gibi alanlarda yazdığı disiplinlerarası metinler çeşitli dergi ve kitaplarda yayımlandı. Şiirleri ülkenin önde gelen matbu ve online dergilerinde ve şiir fanzinlerinde yer aldı. Éditions Kontr tarafından yayımlanan Poésie vivace de Turquie seçkisinde bir şiiriyle yer aldı. İlk şiir kitabı Temas ve Temas, 2024 yılı sonunda 160. Kilometre Yayınları tarafından yayımlandı. Kadıköy'de yaşayan şair, ikinci şiir kitabı üzerinde çalışmaktadır.

Born in İstanbul, Ayşe Görkem Kozanoğlu studied Philosophy at Yeditepe University and later completed her master's degree in Turkish Language and Literature at İstanbul University. She has worked as an editor, lecturer, event organizer, and librarian. Her interdisciplinary writings on literature, philosophy, and psychoanalysis have appeared in various journals and books, while her poems have been published in many of Turkey's leading print and online literary magazines as well as poetry fanzines. Her work was also included in Poésie Vivace de Turquie, an anthology published by Éditions Kontr. Her debut poetry collection, Temas ve Temas (Touch and Contact), was published by 160. Kilometre Yayınları in late 2024. She lives in İstanbul, Kadıköy and is currently working on her second poetry collection.

EV.

Sabah kalkıyorum, bir yalan.
Sessiz perdeler. Koyu.
Sabahın bana ulaşmadığı saatler, yarı
karanlıkta oturma odasına giriyorum.

Orkideler, difenbahya ve aşk merdivenleri
uyuyor
sadece dua çiçeği uyanık, loş

Dün gece bir bavul gibi köşede,
boşaltılmak üzere duruyor

Gümüş şehir evi sarıyor, pencerelerine tıklıyor
uyandırmak için, varsın uyandırsın

Dışarıdaki rüzgârı tanırısız
Şafak ile Alacakaranlığın oğlu, yaşsız,
Bilinmezlik kadar denizci aldattı
Monica Vitti'nin aklını ve saçlarını uçurdu
L'Avventura filminde
İndiğim uçağı ürküttü.
Biz ona Lodos deriz,
Khalkedon'da kişi ilk onunla tanışır
Getirdiği ağrıyan
bir baş, bir heykel gibi evin içinde
gözleri yaşlı ve Walkman'i takılı,
yitirilmiş parmaklarındaki kahve kupasından
bir buğu yükseliyor
Nick Cave'in söylediği tanrıyla ilgili bir şarkı gibi
evin içine doluyor
pencereden sızan ışıktaki
zamana dökülüyor toz zerrelere
bir
kar
küresinde
gibi

Evde yıllar geçiriyorum.

İşık
Toz
İşık
Toz
Tik
Tak
Tik

Evde yüzyıllar.

İçimde kurtların büyüttüğü bir çocuk var,
Ormanı düşünüyor.

HOUSE.

I wake up in the morning, a lie.
Silent curtains. Dark.
The hours when the morning hasn't reached me yet, in semi-
darkness, I enter the living room.

The orchids, dieffenbachia, and sword ferns are asleep
only the prayer plant is awake, dim

Last night stands in the corner like a suitcase,
waiting to be unpacked

The silver city enfolds the house, tapping on its windows
to wake it up, let it wake

You know the wind outside
The son of dawn and twilight, ageless,
He deceived as many sailors as the unknown
Blew away the mind and hair of Monica Vitti
in the film L'Avventura
Frightened the plane i stepped off from.
We call him Lodos,
It's the first thing one meets in Khalkedon
What he brings is an aching
head, inside the house like a statue
eyes tearing up and Walkman on,
from the coffee mug in his lost fingers
a mist rises
like a song about god sung by Nick Cave
it fills the house
in the light leaking through the window
dust motes spill into time
as if
in a snow
globe

I spend years in the house.

Light
Dust
Light
Dust
Tick
Tock
Tick

In the house, centuries.

Inside me is a child raised by wolves,
Thinking of the forest.

KALBİN SÖMESTİRİ

gece geçilen şehirler'i düşledim
sanırım akıp giden ışıklar yüzünden
belki sokaklar, çocukken ilaç kutularından
yaptığımız gibi, dik ve boş apartmanlar,
iki boyutlu otomobiller

karanlığı sevdim, gözden kaybolan
smokinli ve pelerinli bir adam gibi
geçti gitti içimden, Sailor Moon'un
şaşıllıklarını hatırladım Smokinli Şövalye karşısında,
abartılı genç kız jestlerini,
öfke komik midir mesela, ya utanmak,
kedisini Luna'yı, ay yoktu puslu gökte

benden bir şeyler alan insanları düşündüm
benden bir şeyler aldı her biri
ben o şeyleri çoktan bırakmış olsam bile

düşünmedim bana bir şeyler verenleri hiç,
biri hariç

kalbin buğulu camına
küçük bir işaret parmağının yazdığı
o ad
uçup
gitti
ve
bir
bir
düştü
Karton şehirlere kar yağar.
şehirlerin ışıkları yüzümden geçti
sokak lambası / karanlık / sokak lambası / karanlık /
titrek, loş, dingin
karton bir otobüsün içindeyim
yüzümü geride kalan şehirlere bırakıp
yepyeni bir şehre gitmeyi düşledim

sessizliği sevdim,
soğuk cam, mahrem mola, kalbin sömestiri
sarıp sarmalıyordu tek tük evleri, kış,
sessizce izlenen o beyaz ziyaretçi
ve elbet bir gün bu sargı bezinden sıyrılacaktı dünya

Sailor Moon
sulugöz ve sakar, henüz 15 yaşında
bir kez daha kurtarıyordu gezegeni
açık kalmış ekranda

sözcükler
üstüne
yağdıkkça
belirliyordu
içinden
mavi bir nehir geçen
o kaldırım taşlı
ŞEHİR
dönüyordu bir otobüs köşeyi
geçmek üzere köprüden
akıyordu şehir
bendim camda görünen

THE SEMESTER OF THE HEART

i dreamed of cities traversed at night
i suppose because of the lights flowing by
perhaps the streets, like the ones we used to build
from medicine boxes as children; upright and empty apartments,
two-dimensional cars

i loved the darkness; it passed through me
like a man in a tuxedo and a cape
vanishing from sight, i remembered Sailor Moon's
clumsiness in the presence of Tuxedo Mask,
those exaggerated young-girl-gestures,
— is anger funny, for instance, or shame,
her cat, Luna, though there was no moon in the misty sky

i thought of the people who took things from me
each of them took something
even if i had long since let those things go

i never thought of those who gave me things,
except for one

that name
written by a small index finger
on the fogged glass of the heart
flew
away
and
one
by
one
it
fell away
like
a dream

Snow falls on cardboard cities.

the lights of cities passed across my face
streetlamp / darkness / streetlamp / darkness /
flickering, dim, serene
i'm inside a cardboard bus
leaving my face to the cities left behind
dreamed of going to a brand-new city
i loved the silence,
cold glass, a private break, the semester of the heart
winter was wrapping itself around the scattered houses,
that white visitor watched in silence
and surely one day, the world would strip away this gauze

Sailor Moon
weepy and clumsy, only fifteen
was saving the planet once again
on a screen left open

as words
rained
down
upon it
there emerged
a CITY
with cobblestone streets
and a blue river
running through it
a bus was turning the corner
about to cross the bridge
the city was streaming by
it was i, reflected in the glass

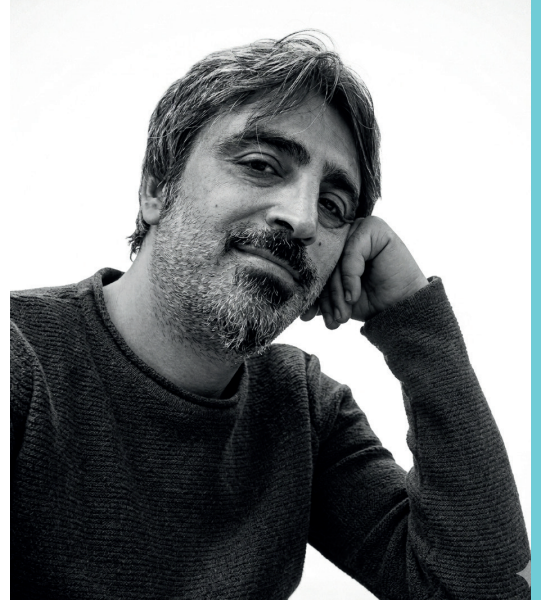
Translation: Ayşe Görkem Kozanoğlu

SEYYİDHAN KÖMÜRCÜ

1978 Mardin Derik doğumlu. Ankara Gazi Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümünden mezun oldu. İlk kitabı Hasar Ayini 2003'te Varlık Yayınları, ikinci kitabı Dünya Lekesi ise 2013 yılında Everest Yayınları tarafından yayımlandı. İlk kitabıyla 2003 Yaşar Nabi Nayır Şiir Ödülünü Mehmet Erte ile paylaştı. Devamında Arkadaş Zekâi Özger Şiir Özel Ödülüne ve Nüzhet Erman Şiir Ödülüne, Dünya Lekesi adlı kitabıyla da Homeros Şiir Ödülüne değer görüldü. Son kitabı Kendinin Ağacı, Everest Yayınları tarafından 2020 yılında yayımlandı ve 2021 Metin Altıok Şiir Ödülünü aldı. Dünya Lekesi, 2018'de Sylvain Cavallès'in çevirisiyle La Tache Du Monde adıyla Kontr Éditions tarafından Fransa'da, Barbara Yurtdaş'ın Almanca çevirisiyle de Elif Verlag tarafından Schmutzleck ismiyle 2021 yılında Almanya'da basıldı.

Born in 1978 in Derik, Mardin, he graduated from the Painting Department of the Faculty of Fine Arts at Gazi University. His first poetry collection Hasar Ayini (Ritual of Damage) was published by Varlık Yayınları in 2003, while his second book Dünya Lekesi (Stain of the World) was published by Everest Yayınları in 2013. With his first book, he shared the 2003 Yaşar Nabi Nayır Poetry Award with Mehmet Erte. He later received the Special Prize of the Arkadaş Zekâi Özger Poetry Award and the Nüzhet Erman Poetry Award; with Stain of the World, he was also deemed worthy of the Homer Poetry Award. His latest book, Kendinin Ağacı (The Tree of Oneself), was published by Everest Yayınları in 2020 and received the 2021 Metin Altıok Poetry Award.

Stain of the World was published in France in 2018 by Kontr Éditions under the title La Tache Du Monde, translated into French by Sylvain Cavallès. It was also published in Germany in 2021 by Elif Verlag under the title Schmutzleck, translated into German

SEYYİDHAN KÖMÜRCÜ

SİNEM

Refik için; annesinin hatr'ına

yüzünün üzölmeye çalışmış yerlerinden bahsediliyor
güya gövdenin ve sesinin başına su gelmiş, inanmazdım
herkesle hañçersin de kendinle adın çıkmış sanki
kalbini özenle kırmışsın bütün eşyanın, ummazdım

incirin öte hatrı suyun kuşkusuz fikriyle üzgünüm
dilemişim ki en çok kar yağmasın bu kış
bu kış kalp suyuyla ıslanmasın yastık!
dilemişim ki yoktur aşk
bu mutlak hasar bu mükemmel hata
bu belki mümkün bir kusurdur sinemdeki
ama ödü varsa umru da var insanın ayarı gibi
anladım sanki, devlet neden şarap kullanmaz
neden en uzun suya en sessiz uzanır yüzün
neden en çok üzölmüş üzöümün adı şaraba çıkar

sonra madem insan kal adında bir beladır
insan dalgın bir belgedir kendiyile hayat arasında
neden eve dönmekten ibarettir hayat
neden bazen simsiyah bir doğruyla denilir,
devletin ve Allah'ın en iyi fikridir kış
bütün evlerin en mükemmel hatasıdır baba

başka incirin yarasını başka incir de bilmez gibi
talandır bu herkesle herkes olmak
kopan umur, ufalan ödün adıyla
iki lekenin birbirine dağılmasına sadece aşk mı denir
diğer zeytinin diğer zeytine fethi gibi
dilerim herkesin vaktiyle adı sinem olan uzun bir yasa değer eli
sinem!

o kadar
o denli

SİNEM

-to Refik; for his mother's sake

Any sides of your face
Attempting to feel the pain is being talked about
I wouldn't believe that
As if your body and sound had got into trouble
You look daggers at everyone,
But as though you have a bad reputation with yourself
I wouldn't expect that
You had carefully broken all objects' heart.

I am sorry for the opposite sake of fig
And exact idea of water
I mostly wish that
It wouldn't snow this winter,
In this winter the pillow wouldn't get wet by my tears!
I wish there's no love
It is an absolute havoc, a perfect mistake
Or maybe it is a possible defect in my bosom,
But if human beings have a gall, also they have care, as well as
tune
It looks as though i have understood:
That's why the state doesn't drink wine,
Why your face lie silently in the longest water,
Why the saddest grapes called as wine.

Then, human is a trouble named "Stay!"
The human is a pensive agreement with the life and itself
Why is life made up of going back to the home?
Why does it find voice in an impenetrable truth:
Winter is the best idea of the state and God
Father is the perfect defect of all the houses.

As if a fig doesn't know the other one's wound
Being like everyone is a loss
On behalf of breaking care, waning gall
Are two intermingled stains called just love?
Like the conquest of one olive by the other,
I wish everyone touch a long lament
At one time named Sinem.
Sinem!
That much, so much.

Translation: Sevi Emek Önder

SENA

elim ayađım
epeydir kimin kime ne anlattığını bilmiyorum
adında hem ekmek hem gül geen kimseyi grmedim
tanımıyorum
ben biraz yavaş
gnde beş defa hiçbir şey yapmayan biri
ben biraz en zgn baharatlara fena meyilli
mümkünse haşhaş
yoksa benzeri sözcüklerle de kırabilirim kalbimi
diyelim zencefil
diyelim hatmi

elim ayađım
başımdan geenle aklımdan geçenin karıştığı bu masal
aşk her şeyi daha yavaş yapmaktır diye diye yürüdüğüm bir
sokak
kalbinde tef ve delik
kalbinde dünya lekese taşıyan bir ocuk resmi demişti
madem günde beş vakit kalkıp sana baktım
madem dünyanın bu kadar sabahını ben uyandım
ben uyudum bu kadar uykusunu
diledim dünyaya fena inanmış bir yüzüm olsun
kendimi seninle ldreeđim dediđim feci bir kalbim

bir elim
bir ayađım
ađzıma doldurduđum rüzgârla fleyeceđim sözlerim
diyelim fena
diyelim feci

elim ayađım
artık nereye ne gtrdđm bilmediğim bu sapakta
sesini burada bırakıp giden şeylere baharat diyen o aktar dedi
tamam olmak küfür
tamam etmek hş
bir ömür ağrına gitse de dünyadan oluşmuş harfler
yarım dalgın ve kusurlu geldim ben buraya
günde beş defa hiçbir şey yapmamaktansa
kalıp sana baktım
kalıp sana bakmak oldu dünya

baharatları tek tek
zamanın bizi nasıl terlettini tane tane
dünyaya inanmış bir yüzü zgn zgn anlattım sana
dedim belki de bir yere zgn zgn bakmaktır dünya

dađlarına yedi
arşılarına bir kez kar yağan doğu
durup beklemenin durup beklemekle devam ettiđi günler
uyanınca da süren rüyalardan geldim ben buraya
diyelim fesleđen vardı
durup fesleğen çalıştım buralarda
diyelim fesleğen alısmış kadar yoruldu ben dünyada
bil dedim
ilk kez ekmek ve gül geçecek yanımızdan
ilk kez ekmek ve gül geçecek adımızda
yalvarırım beni dünyaya bulaştırma

elim ayađım
ilkin ruhunu ve duvarını duayla koruyan bir evde karıştı aklım
karıştı kalbim
doğu dağlarını yedi diyen ninem
her baktığını görmesin diye su içirdi kız kardeşlerime
rüzgar yedirdi her bildiđini demesin diye
ište ona hep bir çukurdan baktım
hep yutkundum ninem ve dünya demeden önce
dağlarını yiye doğunun adıyla bakışsız bu yüzü seçtim kendime
dedim belki de bir yutkunma yeriydi hayat
o avlu
o dam
o çocukluk
dedim belki de bir yutkunma yeriydi dünya

elim ayađım
yani kalbi yutkunmakla dolu kız kardeşlerim
bu nasıl mümkün
saçlarından başladılar konuşmaya
dedim değil mi ki simsiyah yaşımdayım
değil mi ki ekmeđimi yüzümün teri içinde yedim
ben de gitmeliyim artık o en fena bitkilere
ağırdığım haşhaş
gittiğim hatmi
olduđum zencefil
aslında hep bir odun sarsınlar onu içeyim dedim kendi kendime

OĞULCAN KÜTÜK

1995 yılında Kırklareli'nde doğdu. Şiirleri Sözcükler, Kitap-lık, Varlık, Natama, Şerhh, yeni e gibi dergilerde ve çeşitli antolojilerde yayımlandı. İlk kitabı Ecza Kışı 2017'de, ikinci kitabı Ođlan Çıkmazı 2020'de yayımlandı. 2025'te yayımlanan Dimdik Bakma Rehberi, İlhan Berk Şiir Ödülüne değer görüldü. İstanbul'da yaşıyor.

Born in 1995 in Kırklareli, the poet's works have appeared in literary magazines such as Sözcükler, Kitap-lık, Varlık, Natama, Şerhh, and yeni e, as well as in various anthologies. His first poetry book, Ecza Kışı (Medicinal Winter), was published in 2017, followed by the second book, Ođlan Çıkmazı (Boy's Dead End), in 2020. Published in 2025, Dimdik Bakma Rehberi (Guide to Looking Straight Ahead) received the İlhan Berk Poetry Award. The poet currently lives in İstanbul

SENİ GÜLDÜRECEK HİÇBİR ŞEYİM KALMADI

canavarım bitti, büyüdüm
seni güldürecek hiçbir şeyim kalmadı
yüzüme üfle tozumu kaldır al yurdumdaki böceği
adımı yaz / taşlara sar / kağıtları yak
bana haber yolla ateşi icat etmeden önce
iyi bir evlat böyle yapar, kavlı çakmaklar taşır ceplerinde
sen de ateşi büyüt eskisi gibi / beni devir
benden bir şey çıkar n'olur
hiçbir şeyim kalmadı
gel babaların kızlarına bıraktığı o gümüş çengelle
gel çocukken babanı peygamber sandığın o ellerle
dağ kelimesi büyüktür diyorum bütün dağlardan
gel seni de büyütür bu dağların boşluğu beni de
her gidişinde senin odandan bir nehir, benim soyuma aktı
taşmayı buldun taşın / ne güzeldi taşman ne kopuktu hayattan
nasıl götürdü her şeyi nasıl sağ çıktım duvardaki fotoğraftan
nasılsa tekrarın yok / ha sensin ha bir nehrin tekrarı
ya bizim evimiz ya çok merdivenli bir ömrün tekrarı
beni tekte yendiler
seni güldürecek hiçbir şeyim kalmadı

I HAVE NOTHING LEFT TO MAKE YOU LAUGH

My monster is finished, I have grown up
I have nothing left to make you laugh
Breathe on my face, lift my dust, take the bug from my homeland
Write my name / wrap it in stones / burn the papers
Send me word before you invent fire
That's what a good child does, carrying tinder and flints in their pockets
You too, feed the fire as before / overthrow me
Make something of me, please
I have nothing left

Come with that silver hook fathers leave to their daughters
Come with those hands you once thought were a prophet's as a child
The word "mountain" is greater, I say, than all mountains
Come, the hollowness of these mountains will grow you too, and me

Every time you left, a river flowed from your room into my lineage
You found the overflow, and you spilled / how beautiful was your spilling, how detached from life
How it swept everything away, how I emerged alive from the photo on the wall
Since there is no repeating you / it's either you or the repetition of a river
Either our home, or the repetition of a life with too many stairs

They defeated me in one go
I have nothing left to make you laugh

HAKLISIN ABLA BU DÜNYADA YÜZÜLMEZ

ablam otuz yıldır bir şeyin kabuğunu soyuyor
daha fazla içeri giremez
çekirdek kadar akıllı kalmadı ablamın
—ablamlar aramızda nemli bir fotoğraf
eski yazılarda garip bir içgüdüyle yüzerdi
sanki denizlerin girdabından doğmuş gibi yüzerdi
yüzdükçe sivrilirdi kemikleri
daha delirmemişti, saçları vardı
bir adam gelip, ablamın damaklarından oltasını
hınçla çekmemişi henüz
sema diye bir kadından olduğu doğruydu
delirdiğine inansınlar diye biraz daha delirdiği doğruydu
artık iyiden iyiye bir levha gibi durdu
tuzların ve pasların gövdesini pişirdiği dünyada
bir anıt gibi durmak zorunda olduğu doğruydu
dün sabah birden adını değiştirmeye karar verdi
bu yüzden seslendiğimde bakmıyor artık
çırpınmayı öğrenmem gerekiyor
denizden korkuyor, deniz de ondan korkuyormuş
biliyorum abla canına okudular senin
bir çekirdeğe bile yenilirsin
rastgele bir kedi bile yener artık seni
bir balık görse ölürsün korkudan
haklısın abla bu dünyada yüzülmez
senin yerine de çırpınmam gerekiyor
radyodan evlere dağılan yatay bir ses:
kadının teki herifi çekip vurmuş yatırı yok
kadının teki herifi çekip vurmuş yatırı yok
yatay bir sese benziyor abla böyle varken yok olmak
sen benim doğmadığım zamanları bilirsin
şimdi senin olmadığın zamanları öğrenmem gerekiyor

YOU'RE RIGHT SISTER, ONE CANNOT SWIM IN THIS WORLD

My sister has been peeling the rind of something for thirty years
She can go no further inside
She hasn't a grain of sense left—the size of a seed
—between my sister and me, a damp photograph
In summers past, she would swim with a strange instinct
She swam as if born from the whirlpool of the seas
The more she swam, the sharper her bones became
She hadn't gone mad yet, she had her hair
A man hadn't yet come to pull his fishing hook
From my sister's palate with such spite
It was true she was born of a woman named Sema
It was true she went a little more mad just so they'd believe she was mad
It was true she now stood completely like a signpost
In a world where salts and rusts parched her body
She had to stand like a monument
Yesterday morning, she suddenly decided to change her name
That's why she doesn't look anymore when I call out
Do you know, she says; one can no longer swim in this world
I must learn how to flounder
She is afraid of the sea, and the sea is said to be afraid of her
I know, sister, they put you through hell
You'd be defeated even by a seed
Even a stray cat could beat you now
If you saw a fish, you'd die of fright
You're right sister, one cannot swim in this world
I must flounder in your stead too
A horizontal voice scattering from the radio into homes:
Some woman shot the man dead, she won't serve time
Some woman shot the man dead, she won't serve time
It's like a horizontal voice, sister, to cease to exist while being present
You know the times before I was born
Now I must learn the times when you are gone

Translation: Rana Yücelten

AYDIN ŞİMŞEK

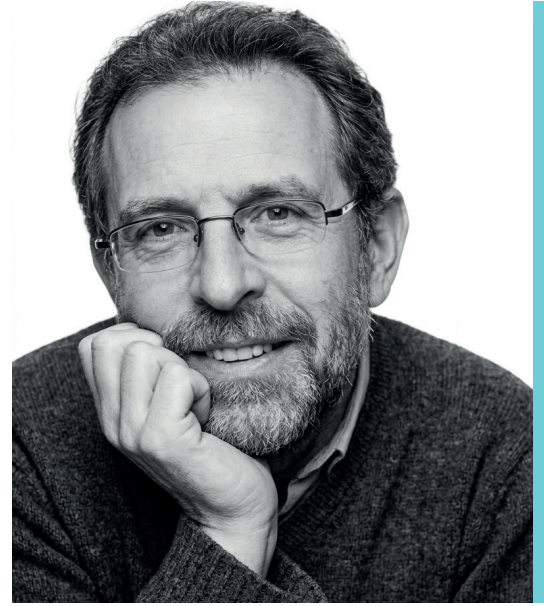
1960 Çorum/Mecitözü doğumludur. 1980'den itibaren Virgül, Varlık, Defter, Fanatik, Damar, Argos, Milliyet Sanat, Parantez (Almanya), Visions (Amerika), Kuş (Eski Yugoslavya), Sanat Edebiyat Gazetesi (İngiltere), Cumhuriyet vb. dergi ve gazetelerde şiirleri, deneme, öykü ve eleştiri yazıları yayımlandı. Yazıları ve şiirleri çeşitli dillere çevrildi. Üniversitelerde, sivil toplum örgütlerinde, özeltüzel kurum ve kuruluşlarda farklı sanat disiplinlerinde dersler ve konferanslar verdi. Kimi edebiyat sanat dergileri ve Cumhuriyet Kitap Eki yazar hakkında özel dosyalar yaptı. Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümünde, Teos Yazarlarevi Araştırma ve Uygulama Merkezinde yaratıcı yazarlık üzerine dersler verdi. Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaratıcı Yazarlık Uygulama ve Araştırma Merkezinde çalışmalar yaptı. Damar Dergisi Emek Ödülü, Eskişehir Sanat Günleri Onur Sanatçısı, Buyaz Derneği Onur Ödülü, İnsan Hakları Derneği Onur Ödülüne layık görüldü.

Şiir Kitapları: Ertelenmiş Buluşma, Arınmış ve Ölümsüz (1989 İ.H.D. Şiir ödülü), Ayrılıklar İmgedir (1996 Ali Rıza Ertan Şiir Ödülü), Aşk Ayrılığı da Bilir (2001 Ses Şiir Ödülü/ İbrahim Yıldız Şiir Ödülü), Susmalar Kitabı (2003 Behçet Aysan Şiir Ödülü), Sesler Kitabı (2007), Adalar Kitabı (2010 Ceyhan Atuf Kansu Şiir Ödülü), Bahçeler Dili (2013)

Roman: Kopuk ve Hiç (2017)

Araştırma-İnceleme Kitapları: Yazma, Yaratma, Okuma Cesareti, Siyasal Tarih Sürecinde Sanat ve İktidar, Estetik ve Mücadele Estetiği, Yaratıcı Yazarlık ve Deneysel Düşünme, Bebek Patikleri: ele avuca sığmayan bir tür: Kısa Öykü, Calvino'yu Niçin Okumalı? (Ortak Kitap), Hızın ve Devrimin Sanatı: Fütürizm (Ortak Kitap)

Born in 1960 in Çorum's Mecitözü district. Since 1980, his poems, essays, short stories, and critical writings have appeared in numerous magazines and newspapers; his writings and poems have been translated into various languages. He has given lectures and conferences in different artistic disciplines at universities, non-governmental organizations, and private and public institutions. Several literary and arts magazines, as well as Cumhuriyet Kitap Eki, have published special issues dedicated to him. He taught courses on creative writing at the Comparative Literature Department of Eskişehir Osmaniye University and at the Teos Writers' House Research and Application Center. He also carried out studies at the Creative Writing Practice and Research Center of Ondokuz Mayıs University in Samsun. He has received the Damar Magazine Labor Award, the Eskişehir Art Days Honorary Artist Award, the Buyaz Association Honor Award, and the Human Rights Association Honor Award. He has published seven poetry books, one novel, and seven research and critical study books.

KALBİMİN DOĞUSU

İlk efsanedir güneş,
boşaltılmış köylerde yanık buğdaylar,
yalnız ve yaralı ağaçlar...

Her cumartesi kuşkuyu büyüten
Upuzun bir yolculuktur efsane
On beş bin kayıp, beş milyon göç
Sorguclar izimi sürerken

Uçan çelik parçalarının
Alacak karanlığı sürmediği yer
Fırat, kendi kanıyla akar
Ve Gabar hâlâ dostumuzdur
Cudi kardeşimiz
Bitlis'te yıkılan minareler
Kalın bir kederle ağlar.

Bizim evlerimizde de eskidi güneş
Şehir bulvarlarının ucuz neonlarında
Et çürüdü, lime lime koptu ve koktu
Sığılığın zaferidir sevişmek
Ki sadece uzak selamlamalarla anımsanıyor

Giderek bir yokluğun sarkacında
Kurtalan çoktan uğurlamıştır son yolcusunu
Garlar soğuk bir vedayla kucaklaşıp
Birbirine nasıl ulaşır insanlar
Şehirler nasıl karışır birbirine

Ahh! Elbette bir efsanedir güneş
Ayakta kalabildiğin sürece
Anımsa beni! Anımsa...
Hiç unutmadım ülkem ve halkımı
Anımsa!
Buralarda kalbimin doğusu güldür.

THE EAST OF MY HEART

The sun is the first legend,
the burnt wheat in the evacuated towns
the lonely and wounded trees...

Every Saturday, brings up suspicion.
It is a legend, a very long journey-
fifteen thousand lost souls, five million emigrants
while the inquisitors follow my traces.

Pieces of steel, flying through the air
the place being sealed by the twillight
the Euphrates, flowing with its own blood
and Gabar, remaining still our bosom friend
and minarets collapsing in Bitlis
all weep in impenetrable sorrow.

The sun, in our homes too, is being worn out
in the light of the cheap neons of city boulevards.
The meat is rotten, torn and putrefied.
Making love is but the victory of the superficial
recollected only through greetings from a distance.

Gradually gathering together
under the pendulum of nothingness
Kurtalan has waved farewell after its last passenger.
The train stations embrace each other with farewells still warm.
How the people reach each other?
How the cities combine with one another?
Oh, of course, the sun is the first legend.
As long as you survive remember me.
I never forgot my country and my people.
Remember, it is a rose here in the east of my heart.

ATLARIN SESİ

Güneşin kanından doğuyor yele
Rüzgârın kalbinden geçiyor
Doruğunda dağın ten.
Beyazdan siyaha atlıyor
Atların ayaklarında zaman.

Seversin atları, dillerinden konuşmayı.
Mahmut Temizyürek de sever, Abbas Sayar da.

Beni de seversin toprak kokusunda
Çürüyen insan varlığındaki kan.
Tanıştırır gözlerimizi toynakların terinde.
Parçalanmış bu çağ
Atları da anlatır kekeme bir hidayetle.
Bir mektuptan bir mektuba uzarken yol
Yolcu sessizce çekilir yoldan.

Seversin atları gölgenin dilinde Neruda da sever
Kızaran ekinlerin ağzında, siyah bir yol Mallarmé.

Saatlerimiz çoktan öldü, şehrin yanık teninden
Geçip gidiyoruz. Öylesine bir yakarış, yaşayış.
Varla yok arasından, dağa dön, kendine.
Ellerimi incelt ellerinle, ırmağa bak, rüzgâra
Öğrenemediğin ne varsa sor atlara..

Yedi yerinden yedi donu öpüyor Hafız.
Bilmediğimiz her şey zamanın kalın derisi sadece

Atları özlüyorum, yılının suyuyla dönerken evim
Can cemali yokluyor güneşin kanı doğuyu:

“bu yüzden baylar, ben bir atla
sohbete gidiyorum
... bütün haftam dolu”

THE SOUND OF HORSES

The mane is born from the sun's blood,
Passes through the heart of the wind,
Upon the skin of the mountain's peak.
From white to black it leaps,
Time beneath the hooves of horses.

You love the horses, to speak their language.
Mahmut Temizyürek loves them too,
And so does Abbas Sayar.

You'd love me in the scent of soil,
In the blood of decaying human existence,
Our eyes meet
in the sweat of hooves.
This broken era
Speaks of horses in a stuttering guidance.
As the road stretches from one letter to another,
The traveler silently steps aside.

You love horses in the language of shadows, Neruda does too,
In the mouths of blushing grain, a dark path, Mallarmé.

Our clocks have long been dead,
We pass through the scorched skin of the city.
Just a cry, a way of life.
Between being and non-being...
Turn to the mountain, to yourself.
Thin my hands with yours,
look to the river, to the wind
Whatever you've failed to learn, ask the horses...

Hafız kisses the seven skins from seven sides.
Everything unknown to us is but the thick skin of time.

I miss the horses, my home turning with the water of the wild.
The beauty of life greets
the blood of the sun, the East:

“For this reason, gentlemen, I go
to converse with a horse...”

Translation: Emel Öztürk

MERCAN BAHÇESİ

anneme ve gülsüm'e

Gitmek duygusudur geride kalan
Bir çocuktan en çok bu anımsanır
Kayın ağaçları ve yalnız mezarlar
Uğultuya kulak kabartan sincap
Belki mercan bahçe
Gözyaşı ağacı kökleri göklerde
Acısını sınar kalanın
Kalbimizin içine baka baka

Benim annem de öldü bahar patlamasında
Bademler çiçek açmıştı ve keçiler patikalarda
Denize bakan keçilerle yazı konuşuyordum belki
Bir tay geçti yanımdan
Üstümde böğürtlen dili dolaştı
Kurtçuklar ayaklarıma tırmandı
Yeşil ceviz ağacından zıpladı
Tam da yaz geliyordu
Annem öldü, gelmedi...

en çok anneler kalırmış geride...

Sonra bir gün ve nedensiz bahçede babam
Ellerini yıkarken toprakla, öpüşürken bulutlarla
Kimse kimseyi duymadı, öldü babam
Mağaraya döndü içim, karanlık suyla kucaklaştım
Öğrendim zamanla her boşluk bizi
Kendimize götürür

Ne zaman tanıdım sizi bilmeden beklemeyi,
Dost elleriniz ellerime suskun dil oldu
Yürüdük kitaplara ve kelimelerin kuşlarına
Ben yeşilden bahsettim ovada
Siz mercandan dönecekmışsiniz meğer
Sabrıla çözerken tanrının dilini
Vakit geldi önce siz, sonra biz
Yitirdik o uçarı çocuğu

sonra öğrendim en çok ölen kalırmış geride...

EROL TUFAN

Erol Tufan (1959, Gostivar/Makedonya), deneme yazarı, şair ve çevirmen. 1992'de Türkiye'ye göç etti; Üsküp ve Konya'daki hukuk fakültelerinde öğrenim gördü. Yazı ve şiirleri Türkçe, Sırpça ve Makedonca olarak basıldı. 2006 tarihli deneme kitabı *Kitap Kurdu*, 2011'de Üsküp'te Makedoncaya, 2017'de ise Sırpçaya çevrilerek Belgrad'da okurla buluştu ve Sırbistan Yazarlar Birliği Evinde tanıtıldı. *Uykusuz Anlarım* adlı deneme kitabı 2020'de Üsküp'te Makedonca yayımlanarak Üsküp Şehir Kültür Tanıtım Evinde tanıtıldı. *Balkanların Oğlu* (2013), *Vardar'da Bir Çakıl Taşı* (2016), *İçimdeki Suretler* (2021), *Bavul* (2022) ve *Harfler ve Kadınlar* (2024) adlı şiir kitapları Üsküp'te Makedonca yayımlandı. *Melankoli* (2020) Türkçe ve Makedonca olarak Üsküp'te, *Hülya Bitince* (2021) ise Türkçe olarak İstanbul'da yayımlandı. Sırpça şiir çevirilerinden oluşan *Erol'un İzinde Erol* adlı kitabı da 2016'da Belgrad Uluslararası Kitap Fuarında tanıtıldı. Erol Tufan, 1999'dan bu yana İstanbul'da avukatlık yapıyor.

Erol Tufan (1959, Gostivar, Macedonia) is an essayist, poet, and translator. He migrated to Türkiye in 1992 and graduated from law faculties in Skopje and Konya. His writings and poems have been published in Turkish, Serbian, and Macedonian.

His book of essays *Kitap Kurdu* (Bookworm, 2006) was translated into Macedonian in Skopje in 2011 and into Serbian in 2017, when it was presented in Belgrade at the Serbian Writers' Union House. His essay book *Uykusuz Anlarım* (My Sleepless Moments) was published in Macedonian in Skopje in 2020 and introduced at the Skopje City Cultural Promotion House. His poetry books *Balkanların Oğlu* (Son of the Balkans, 2013), *Vardar'da bir Çakıl Taşı* (A Pebble in Vardar, 2016), *İçimdeki Suretler* (Figures in Me, 2021), *Bavul* (Suitcase, 2022), *Harfler ve Kadınlar* (Letters and Women, 2024) were published in Macedonian in Skopje. *Melankoli* (Melancholy, 2020) was published in Turkish and Macedonian in Skopje, while *Hülya Bitince* (When the Dream Ends, 2021) was published in Turkish in Istanbul. His book of Serbian poetry translations, *Erol'un İzinde Erol* (In Erol's Footsteps), was also presented at the Belgrade International Book Fair in 2016. Erol Tufan has been working as a lawyer in Istanbul since 1999.

EROL TUFAN

VARDAR'DA BİR ÇAKIL TAŞI

Eskiden
Çok eskidendi
Vurtok kaynağındaki tapular
İçin kavga etmeden önceydi
Şar zirvelerinden erimiş kar
Oluk oluk akıyordu yamaçlardan
O yiğit ve taze su bağrında
Çakıl taşlarını da getirdi
Orta boy birinde emanet yazılmıştı
Akdeniz'e götürülecek ve
Medeniyetlerin aydınlık simgesi
Olan Dikilitaşa ilave edilecekti
Ve su yolunu buldu
Bazen hızlı ve çağlayan gibi
Bazen usul usul
Tıpkı kınalı
Gelin ellerinde dizilen halkalardan
Oluşan şehirlerden
Yani Kozivar'dan Yenice Vardar'a kadar
Gelip geçti ve Beyaz Kulede
Denize döküldü
Su, keçi inadiyla
İnsan yapısı olan bentleri
Ve doğal engelleri delip geçti,
Hiç kimse ve hiçbir şey onu durduramadı.
Yıllar, asırlar geçti
Her yeni nesil
Çakıl taşlarına
Aynı mesajı yazıp durdu
Tıpkı bizim asırlar öncesi
Yazdığımız gibi...
Ve bu emanet teslimatı
Kardan toprağa ve sudan taşa hep devam edecek
Biz Şar dağının altında
var olduğumuz müddetçe...

THE PEBBLE IN THE RIVER VARDAR

Long before
we fought over
the land title,
there in Vrutok
melting snow
from Shar
was coming off quickly
from the mountain.
The water brought
and also took away
with it
a small pebble
with a trust
inscribed on it.
It should have been
brought to the middle sea
and to be build into
the lighthouse of the civilizations.
All known and unknown
from the times of Alexander up to the present
And the water fullfilled her duty proudly
somewhere strong and lush
somewhere cool and luxerious,
yet everywhere with the same dignity.
It flowed day and night
Through the chains of cities.

Cities that were strung together
Like rings on bridal hands
All dyed with henna.
It flowed from the spring
all the way to
the estuary in the White Tower
through narrow riverbeds
natural and human obstacles.
It flowed with the same persistence
all along every day and night.
Peak seasons were passing by
years
centuries and eras.
Each new generation
would inscribe on the
pebbles od Vardar
new notes
yet known to us.
Each new generation
would continue
this handover
all until the snow snows
on the mountains of Polog.

HAYAT DURAKLARI

Yine indim hayat treninden
Sıcaklığı yükselmiş diye dünyanın
Aşk sadece bir gün sürüp bitiyor,
Yolculukta duraksama anı gibi...
Raylar sürüyor, dönüşü yok bu gidişin.
Kum saati akıyor damarımda
Son durak? Nerede?
Ölüm mü kurtuluş yolu?
Rüzgâr benimle beraber
Dalıyoruz gecenin derinliklerine.
Neden indim ki ben o trenden?
Yalan, ışığını mı saçıyor üstüme?
Bizi kıskırtan hep aşktır oysa...

RAILS OF TIME

Once again I got off the train of life
As for the world's temperature has risen
Love just lasts for a day and swips away
Like a pause on a journey...
The rails prevails, there is no going back
Hourglass runs in my veins
Last station? Where?
Is death the way of salvation?
The wind is with me
We dive into the depths of the night.
Why did I get off that train?
Does the lieshine its light on me?
It is love that provokes always...

OTEL ODASI

Bu otel odası yalnızlık kokuyor
Dünyadaki tüm yalnızların odaları gibi
Çoğaltıyor aynı resmi:
Siyah beyaz kare zemin
Yüksek tavan
Kendini sorgulayanlar için
İyi bir tuzak.
Vücudum burada bir denizde gibi
Ruhum ise zindanda
Ne sevgiliden haber var
Ne de can dosttan
Bir tek kurşun uçlu kalem
Ve antetli kağıt
Not alıyorum yalnızlık üstüne.
Lobide bir nöbetçi memur da var
Hayatta kalmamı sağlayan
Hesabımı kapatsın diye...
Gece sessizliğe bürünüyor
Aniden kanatlanıyor fikrim
Düşüncem hudutları zorluyor
Parıltılı sözcükler düşüyor kağıda
Ölüme meydan okurcasına.

HOTEL ROOM

Hotel rooms,
all around the globe,
all painted with the colour of loneliness
with all the same forlornness in them.
Hotel rooms,
all with floors in black and white,
with high suspended ceilings,
all like potential traps for suiciders
with no hangers in them.
Hotel rooms,
all with sunlight
shyly picking through
the keyhole of them.
Hotel rooms,
all with chilliness in them.
Chilliness with indistinct roots
sticking to the skin of yours.
Hotel rooms,
all filled with
the same scent of wasted lives
coming from the visitors' temples.
That smell of death which
spreads from a room to room.
Wandering around
with unrealized dreams and
handwriting signed with blood.
Is this my reality or
just a brief escape from
the liability to live
in certain frames
far less designated by myself.
My deadly body hides every night
in a different hotel room
deceiving myself to be reborn
again and again.
And now and then
the sense gently penetrates
the soft paper through the pen.

Translation: Şirin Tufan

SERKAN TÜRK

1977 Trabzon doğumlu. İşletme eğitimi gördü. 1993 yılından beri çeşitli radyo ve TV'lerde program yapımcısı, sunucu ve yönetici olarak çalıştı. Ada dergisinin editörlüğünü yaptı. Şiir ve öyküleri Almanca, Bulgarca, Farsça, Felemenkçe ve İngilizceye çevrilip yayımlandı. Berlin merkezli Freitext adlı dergi ile iki yıl boyunca ortak çalışmalar yaptı. Uzak Yaz , Rüzgârlı Camlar, Tanrı'nın Yalnız Kirları, Bak Önümüzde Yeni Bir Mevsim ve Uyurgezer Bir Gölge, Serkan Türk'ün okura ulaşan öykü kitapları oldu.

Yazarın, Her şeyin Güzel Olma Nedenleri, İçimiz Çölse Biri Geçmiştir, Uzun Ruhlu Bir Cüce ve Elemlerin Nefesi adlı dört şiir kitabı da var.

Ausgang ve Trak adlı iki romanı da bulunan yazarın doğduğu ve yaşadığı şehri anlattığı Güneşli Bayır'ın yanı sıra, Türk sinemasının 100. yılına denk gelen Yüzyıllık Perde adını verdiği 53 yazarın kişisel hikâyeleriyle bir filmi anlattığı proje kitabını hazırladı. Radyo programcılığı, iletişim ve yaratıcı yazarlık dersleri veriyor. KE, KE Çocuk ve sadece Şiir dergisinin editörlüğünü yapıyor. Edebiyatburada adlı internet sitesini yönetiyor ve YouTube üzerinden edebiyat odaklı programlar hazırlayıp sunuyor.

Born in 1977 in Trabzon, Serkan Türk studied Business Administration. Since 1993, he has worked as a producer, presenter, and executive at various radio and television channels. He also served as the editor of Ada magazine. His poems and short stories have been translated and published in German, Bulgarian, Persian, Dutch, and English. For two years, he collaborated with the Berlin-based magazine Freitext. He has published five story books and four poetry books. In addition, he has written two novels, Ausgang and Trak. Alongside Güneşli Bayır (Sunny Slope), in which he portrays the city where he was born and lives, he prepared the project book Yüzyıllık Perde (A Screen of a Hundred Years), released to mark the 100th anniversary of Turkish cinema, where 53 writers each recount a film through personal stories. He teaches courses in radio broadcasting, communication, and creative writing. He is currently the editor of various magazines, manages the literary website Edebiyatburada, and produces and hosts literature-focused programs on YouTube.

DÖNÜŞ YOLUNUN ŞARKISI

yarısı çürümüş bir elma gördüm rüyamda
gözü dönmüş bir ölümün el sürdüğü
ve yeşil otların içine sinen ıssızlığı
bir kuş olsaydım yahut bir çift kanat
uçup gittiğim boşluk olurdu
yalnızca kırları aklından geçiren
ovadaki tek ağaç, gözde biriken yaş
yağmurun dağıttığı şifadır belki
asırlardır aramızda gezinip duran
buluttan toprağa uzanan ılık rüzgâr
okşuyor her şeyin yüzünü
kalbim dönüş yolunu bilmezmiş gibi
uzaklaşıyor her gün çocukluğundan
o eski şarkıyı şimdi söylemese ağaçlar
bu rüyayı da yorardı hayra zaman

UZUN RUHLU BİR CÜCE

nasıl hızla yaşlanıyorsun bedenim
eğilip kalktığımda geçiyor bir mevsim
başımada azad edilmiş kuşlar, uzayıp giden sema
insanın benzediği ağaçtır, kuruyan dallar geçmiş gün
sürün gövdem sürün, aşk bir geçiştir alemlerden alemlere
saçlara düşense ödünç bir beyaz leke

bana ağzında ezdiği kelimeleri verdi hayat
fısıldadım bulduğum kulaklara
teni ölümlü insanın, boyu uzun ruhlu bir cüce
savaş dediğin tekerleğin icadı, sonranın işi tüfek
zulümse ummaktır bir kalpten nicesini

akşamlar yorgun kardeşidir insanın
bir yanılla karanlık, bir yanılla gökyüzü

SONG OF THE JOURNEY BACK

In my dream, I saw a half-rotten apple,
touched by a ravenous death,
and the desolation nestled in the green grass
If I were a bird or a pair of wings,
into the emptiness I created, I would fly
the lone tree in the plain, thinking of the fields only
and the tear gathered in the eye
perhaps the cure handed out by rain
has been wandering among us for centuries.
the warm wind stretching from cloud to earth
strokes the face of everything.
my heart moves away each day from its childhood,
as if it didn't know the way back.
if the trees stopped singing that old song now,
still interpret this dream favorably, time would.

A LONG-SPIRITED DWARF

how swiftly you age, my body
a season passes with each bend
above, birds freed, endless sky
the tree a human resembles, branches dry, days long gone
crawl, my trunk, crawl—love is a fleeting away
a borrowed white on hair's sway
life gave me words crushed in mouth
I whispered to the ears I found
the skin of man is mortal, height a long-spirited dwarf,
war the wheel's invention, the rifle a later task,
and tyranny is expecting too much from a heart
evenings are man's weary sibling,
half in darkness, half sky

NEVA

adını koymaya karar vermeden önce
duvara astığı gülleri kuruttu annen
temmuzu, ağustosu yaz ikindilerini
büyütür gibi büyüttü içinde seni neşeyle
dileği yalnızca bir makamdı yeryüzünde

kaç kenti geçtik birlikte,
bir kitadan diğerine yaş alarak
nehirsiz yerlerde nasıl yaşanır öğrendik
tepelere çıkmayı, gölgelerde avunmayı
güzü bekleyenlerin kederlerini
panayıır yeriymiş gibi dünyayı
taşıdık mısralarımıza

bir deniz bu kadar güzel olabilir
duyduk kavuşmanın hazzını yağmurdan
inanmak bütün zamanları içine alır
kararsızlıkları ve çıkışı arayanları

kan içen dikenli bitkiler gördük
bulutlara yakın sarı otları
yangın yerinden kalmış kalıntıları
ekoeleştirir üzerine yazılmış kitapları
unutulan dilleri hatırlattık birbirimize
soyları tükenme riski olan
iskoç kedilerini izledik o belgeselde

adını koymaya karar vermeden önce
babanla saatlerce bir ada'da yürüdük
yüz yıldır aynı yerde duruyordu zeytin ağaçları
kokusu unutulmuş taş evlerin arasından
yabancı bir mezarın içinden geçtik
sönmüş mumlar vardı başlıklarında
aranılan cenneti bulmuş gibi
toprağın huzurlu koynunda uyuyordu
kaderi yazgısı tarih olan insanlar
belki de sürgündü her ölüm

kalplerimizin içinde akan ışıık
turuncu bahçelerine koşan tek çocuk
uykulu elleriyle yazı dolduracak olan
neva, diye söylendim fısıltıyla
hayat mı dedim yoksa bu boşluk

NEVA

before deciding on your name,
your mother dried roses she hung on the wall
within her, she joyfully nurtured you
like July, August, or summer afternoons
her only wish was for a musical maqam in this world

how many cities did we pass together,
aging from one continent to another?
we learned how to live in places without rivers,
climbing hills, finding solace in shadows,
carried in our verses
the sorrows of those who awaited autumn,
and the world like a fairground

a sea could be this beautiful at most
we heard the joy of reunion from the rain
to believe encompasses all times,
the decisions, and those searching for escape

we saw thorned plants drinking blood
yellow grass close to the clouds
remnants left from a fire's wreckage
books written on ecocriticism
we reminded each other of forgotten tongues
watched a documentary on endangered
Scottish wildcats

before choosing your name
I walked for hours on an island with your father
olive trees had stood in the same place for a century
we passed through forgotten scent of stone houses
and a foreign grave
its headstones lined with extinguished candles
people slept in the earth's peaceful embrace
as if they had found the paradise they longed for
their fate, their destiny—written in history
perhaps every death is an exile

the light flowing within our hearts
the only child running through orange groves
the one whose drowsy hands will fill the page with words
Neva, I whispered
Is it life, I wondered, this emptiness?

Translation: Efe Duyan

ATAŞEHİR BELEDİYESİ

6. ULUSLARARASI NÂZİM HİKMET ŞİİR GÜNLERİ

1. Gün

Açılış Töreni | 12 Haziran Cuma | 19.30

Yer: Ataşehir Belediyesi İnal Aydınoglu Kültür Merkezi – Şener Şen Sahnesi

Konuşmacılar

- Haydar Ergülen (Şiir Günleri Direktörü)
- Çiğdem Sezer (Onur Konuğu)
- Murat Güneş (Ataşehir Belediye Başkanvekili)

Şiir Okumaları

Konuk Şairler – Balkan Ülkeleri

- Ermina Celilović-Kevriç (Bosna-Hersek)
- Miodrag Yaksiç-Miça (Sırbistan)
- Poli Mukanova (Bulgaristan)
- Violeta Taņeva-Zlateva (Kuzey Makedonya)

Çevirmenler: Kadriye Cesur – Erol Tufan

Dinleti

Ataşehir Belediyesi Kent Akustik – Nâzım'a Şarkular

Solistler: Sidenur Yuçe Töre Kayhan & Oben Özkal

2. Gün

13 Haziran Cumartesi

Yer: Atatürk Mahallesi Amfili Park

Şiir Yürüyüşü | 11.00 – 13.00

Güzergâh: Atatürk Mahallesi Sanat Parkı (Metropol AVM önü) Amfili Park

Tüm şairlerin katılımıyla.

Panel – Forum | 15.30 – 17.00

Balkan Şiiri

Katılımcılar:

- Ermina Celilović-Kevriç
- Miodrag Yaksiç-Miça
- Poli Mukanova
- Violeta Taņeva-Zlateva
- Haydar Ergülen

Yönetenler: Kadriye Cesur – Erol Tufan

Söyleşi ve İmza Günü | 17.00 – 18.00

Çiğdem Sezer (Onur Konuğu)

Nâzım Hikmet Üzerine Konuşma | 18.00 – 19.00

“Jokond ile Si-Ya-U'nun Geçmişten Geleceğe Uzanan Macerası”

Konuşmacı

- Murat Gülsoy

Şiir Gecesi | 19.00 – 20.30

Katılımcılar:

- Ermina Celilović-Kevriç
- Miodrag Yaksiç-Miça
- Poli Mukanova
- Violeta Taņeva-Zlateva
- Kadriye Cesur
- Türkan Elçi
- Cenk Gündoğdu
- Tuna Kiremitçi
- Ayşe Görkem Kozanoğlu
- Seyyidhan Kömürcü
- Oğulcan Kütük
- Çiğdem Sezer
- Aydın Şimşek
- Erol Tufan
- Serkan Türk

Dinleti | 21.00 – 22.00

Tuna Kiremitçi

ATAŞEHİR MUNICIPALITY

6th INTERNATIONAL NÂZİM HIKMET POETRY DAYS

Day 1

Opening Ceremony | Friday, June 12 | 7:30 PM

Venue: Ataşehir Municipality İnal Aydınoglu Cultural Center – Sener Şen Hall

Speakers

- Haydar Ergülen (Director of the Poetry Days)
- Çiğdem Sezer (Honorary Guest)
- Murat Günes (Acting Mayor of Ataşehir)

Poetry Reading

Guest Poets from the Balkans

- Emina Celilović-Kevrić (Bosnia and Herzegovina)
- Miodrag Yaksić-Miça (Serbia)
- Poli Mukanova (Bulgaria)
- Violeta Tançeva-Zlateva (North Macedonia)

Translators: Kadriye Cesur – Erol Tufan

Concert

Ataşehir Municipality Kent Akustik – Songs for Nâzım

Vocalists: Sidenur Yuçe Töre Kayhan & Oben Özkal

Day 2

Saturday, June 13

Venue: Amphitheatre Park, Atatürk Neighborhood

Poetry Walk | 11:00 AM – 1:00 PM

Route: Sanat Park (in front of Metropol Shopping Mall) Amphitheatre Park

With the participation of all poets.

Panel Forum | 3:30 PM – 5:00 PM

Poetry of the Balkans

Participants:

- Emina Celilović-Kevrić
- Miodrag Yaksić-Miça
- Poli Mukanova
- Violeta Tançeva-Zlateva
- Haydar Ergülen

Moderators: Kadriye Cesur – Erol Tufan

Talk & Book Signing | 5:00 PM – 6:00 PM

Çiğdem Sezer (Honorary Guest)

Lecture on Nâzım Hikmet | 6:00 PM – 7:00 PM

“The Adventure of Joconde and Si-Ya-U from the Past to the Future”

Speaker:

- Murat Gülsoy

Poetry Night | 7:00 PM – 8:30 PM

Participants:

- Emina Celilović-Kevrić
- Miodrag Yaksić-Miça
- Poli Mukanova
- Violeta Tançeva-Zlateva
- Kadriye Cesur
- Türkan Elçi
- Cenk Gündoğdu
- Tuna Kiremitçi
- Ayşe Görkem Kozanoğlu
- Seyyidhan Kömürcü
- Oğulcan Kütük
- Çiğdem Sezer
- Aydın Şimşek
- Erol Tufan
- Serkan Türk

Concert | 9:00 PM – 10:00 PM

Tuna Kiremitçi

ATAŞEHİR
BELEDİYESİ

